

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **41**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 30 juni 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de uitvoering van de resolutie betreffende de injectietarieven aangerekend voor hernieuwbare energiebronnen en kwalitatieve warmtekraftkoppelingen	5
ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuynne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de wachtlijsten en wachttijden bij de VDAB-opleidingen	
ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de wachtlijsten en wachttijden bij de VDAB-opleidingen	7
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater	
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater	
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater	12
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opmerkingen van het Rekenhof betreffende de beheersovereenkomsten van zes Vlaamse agentschappen	19
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de campagne 'Vlaanderen schittert in Europa schittert in Vlaanderen' naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie	21
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzendingen door de levensbeschouwelijke derden op de VRT	23

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de resultaten van het inburgeringsbeleid en de eventuele regionalisering van de bevoegdheden inzake immigratie- en asielbeleid	25
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de naleving van de omzendbrief die de werkingsdotaties van de provincieraadsfracties regelt	28
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de conclusies uit het aflopende proefproject inzake dienstencheques voor kinderopvang	32
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het personeelstekort in de ziekenhuissector en de sluiting van sommige ziekenhuisafdelingen tijdens de vakantieperiode	34
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	37
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 18-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3	
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6	
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 – 508 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 16	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	37
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 18-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3	
Artikelsgewijze bespreking	47
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6	
Artikelsgewijze bespreking	48
ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 – 508 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 16	
Artikelsgewijze bespreking	50
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn – 417 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	54

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en het Sultanaat Oman, anderzijds, inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen, ondertekend in Masqat op 16 december 2008 – 510 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	55
Artikelsgewijze bespreking	56
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Staat Qatar inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Doha op 6 november 2007 – 511 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	56
Artikelsgewijze bespreking	56
ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XX – 526 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	56
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	59

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging is ingekomen van de volgende leden:

Bart Tommelein: ambtsverplichtingen;

Jan Verfaillie: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borcht: familieverplichtingen;

Ann Brusseel, Michèle Hostekint, Lies Jans, Katleen Martens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, aangezien minister Van den Bossche nog niet aanwezig is, schorsen we de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.02 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.06 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de uitvoering van de resolutie betreffende de injectietarieven aangerekend voor hernieuwbare energiebronnen en kwalitatieve warmtekrachtkoppelingen

De voorzitter: Minister Van den Bossche, we beginnen altijd stipt hier. Misschien kunt u daar in het vervolg rekening mee houden.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag is ingegeven door het feit dat we vandaag vernemen dat een van de grotere groenestroomproducenten, Electrawinds, naar het Grondwettelijk Hof stapt om het federale Koninklijk Besluit van 2008 in verband met injectietarieven aan te vechten. Het Koninklijk Besluit bepaalt onder meer – en dat is helaas nog altijd federale bevoegdheid – dat netwerkbeheerders tarieven kunnen opleggen aan middelgrote groenestroomproducenten, ter compensatie van de kosten van aansluiting op het net. Daar komt het grosso modo op neer.

Dit Vlaams Parlement heeft in februari van dit jaar unaniem een resolutie daarover goedgekeurd, waarin wordt gesteld dat die federale maatregel ingaat tegen de beleidsopties die onder meer in het Vlaamse regeerakkoord verwoord staan. In die resolutie stond onder meer de vraag om er bij de federale regering op aan te dringen om ten minste een vrijstelling of de schrapping van die injectietarieven te verkrijgen. Er werd ook gevraagd om na te gaan of men er via de eigen Vlaamse regelgeving via een omweg voor zou kunnen zorgen dat die injectietarieven alsnog zouden wegvallen voor de groenestroomproducenten.

Het feit dat Electrawinds naar het Grondwettelijk Hof stapt, doet mij vermoeden dat van de uitvoering van die resolutie in de praktijk nog maar weinig in huis is gekomen. In die resolutie stond overigens ook al het verslag van het Overlegcomité, dat men naar de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) zou gaan en dergelijke meer. Wat heeft de Vlaamse Regering sinds de goedkeuring van deze resolutie gedaan om er effectief voor te zorgen dat de injectietarieven hetzij wegvallen, hetzij dat de groenestroomproducenten ervan worden vrijgesteld?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer Van Hauthem, het is inderdaad zo dat wij die vraag op het Overlegcomité hebben geagendeerd. De afspraak daar was dat we er op basis van een advies van de CREG opnieuw over zouden spreken. Ik heb gezegd dat het weliswaar hun bevoegdheid is om daar iets aan te doen, maar dat het heel duidelijk onze beleidslijnen doorkruist. Die beleidslijnen zijn helemaal gebaseerd op onze bevoegdheden, en dus bevond zich daar een ernstig probleem.

De CREG heeft zo'n adviesvraag gekregen en heeft ook een rapport teruggestuurd, maar zonder een antwoord op de specifieke vraag of de injectietarieven zouden kunnen worden afgeschaft en hoe. Die concrete vraag is dus niet beantwoord door de CREG, en het was mijn bedoeling om dat opnieuw te agenderen op het Overlegcomité, maar sedert maart zijn er geen vergaderingen van het Overlegcomité meer geweest. Wij zitten dus een beetje in een tijdelijke stilstand wat betreft het overleg tussen het Vlaamse en het federale niveau op dat punt. Ik heb wel simultaan aan de Vlaamse administratie de opdracht gegeven om te onderzoeken of we zelf via eigen regelgeving eventueel iets kunnen doen.

Ik hoop nog altijd dat dat kan, op basis van een gezond gesprek tussen verschillende overheden. Maar als dat niet kan en als blijkt dat wij toch manieren hebben om daar iets aan te doen, zal ik niet nalaten om te tonen dat ook de Vlaamse overheid erop staat om haar bevoegdheden ten volle te kunnen uitoefenen, en dat het niet kan dat die zouden worden doorkruist door een maatregel die daar haaks op staat.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik dank u voor het antwoord, maar we hebben ook gezien dat de CREG in feite geen eenduidig antwoord geeft. Intussen zijn er inderdaad geen vergaderingen van het Overlegcomité meer geweest, maar ik zou u aanraden om niet te wachten om na te gaan of we via eigen regelgeving zelf kunnen anticiperen, ook gezien de huidige politieke situatie. U hebt geen glazen bol wat dat betreft, ik ook niet. Maar het zou wel eens kunnen dat er er nog eens een vergadering van het Overlegcomité samenkomt om er daar te kunnen op aandringen – en dan moeten we nog altijd rekenen op de goodwill van de nieuwe federale regering –, het dossier opnieuw vanaf nul moet herbeginnen.

Dus stel ik voor dat u, los van alle andere mogelijke opties, al werk maakt van de eigen regelgeving.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik onderschrijf de bekommernis. Het is in de commissie Energie al een paar keer aan bod gekomen, minister. Ik denk dat Electrawinds een punt heeft. Aan de ene kant stimuleert de Vlaamse overheid dat en aan de andere kant komt een andere overheid ertussen. Het is de verdienste van de collega's Homans en Martens dat we hier een resolutie hebben goedgekeurd. We hebben het er net nog over gehad.

Nu moet het voorstel van decreet worden ingediend. Er moet advies worden gevraagd aan de Raad van State en hoe het zit met de bevoegdheden. Dan kunnen we – in functie van dat advies – effectief handelen. Het is niet helemaal een simpele zaak. We moeten de idee van de heer Martens aan de Raad van State voorleggen en kijken wat er gebeurt. Als we daar groen licht krijgen, kan het parlementaire initiatief zijn gang gaan.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik sluit me aan bij de opmerkingen van de heer Decaluwe. We zijn niet bij de pakken blijven zitten. De minister heeft dat ook niet gedaan: zij heeft advies gevraagd aan de bevoegde administratie.

De meerderheidsfracties hebben werk gemaakt van een eigen voorstel van decreet. We leggen daar nu de laatste hand aan. Op basis van dat voorstel willen we als een soort openbaredienstverlening aan de netbeheerders opleggen om die injectie van die stroom kosteloos te aanvaarden zodat de injectietarieven inderdaad niet kunnen worden toegepast. De distributiebedrijven doen dat vandaag wel omdat de federale overheid de CREG die mogelijkheid heeft geboden. Ze zijn er bevreesd voor dat als ze daar geen gebruik van maken, dit ten koste zal gaan van hun billijke vergoeding en dit in het zogenaamde bonus-malussysteem in mindering zal worden gebracht van de billijke vergoeding die de distributienetbedrijven krijgen voor hun investeringen in de netten.

Zoals de heer Decaluwe zegt, hebben we nu werk gemaakt van een eigen initiatief waar we snel mee op de proppen willen komen.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: De voorgaande sprekers hebben al de essentie samengevat. Ik heb het in de commissie ook al een paar keer gezegd, dat het contraproductief is om de Vlaamse overheid inspanningen te laten leveren wat hernieuwbare energie betreft omdat die worden doorkruist door federale maatregelen.

Mijnheer Van Hauthem, u richt zich rechtstreeks tot de minister. U vraagt waar haar initiatieven blijven, maar zoals gezegd is de meerderheid van het Vlaams Parlement – want wij hebben die bevoegdheid uiteraard ook – bezig met een voorstel van decreet. We willen alleen niet overhaast te werk gaan. We willen natuurlijk realiseren dat de toepassing van de injectietarieven echt wel definitief kan worden geschrapt. We moeten dus grondig werk verrichten.

Minister Freya Van den Bossche: Ik verwelkom zeer zeker het parlementaire initiatief dienaangaande. Ik ben ook blij dat men de tijd neemt om dat heel degelijk te onderbouwen. Wij wachten nu op het advies van de Vlaamse administratie over de manier waarop we te werk moeten gaan om te zorgen dat het lukt. Of dat initiatief uit het parlement dan wel uit de regering komt, is niet zo belangrijk, als het maar gebeurt. Ik denk dat iedereen het erover eens is dat er dringend iets moet gebeuren.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw Homans, u kunt me toch niet verwijten dat ik me tot de minister richt? Ik kan toch moeilijk een actuele vraag tot het parlement richten?

U bent bezig met een voorstel van decreet om dat effectief te regelen. U kunt daarbij op onze steun rekenen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de wachtlijsten en wachttijden bij de VDAB-opleidingen

ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de wachtlijsten en wachttijden bij de VDAB-opleidingen

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, dames en heren, de arbeidsmarkt heeft in de voorbije maanden zware klappen gekregen: er zijn nu bijna 200.000 werkzoekenden in Vlaanderen.

Dat is een harde klap voor onze economie. Het is tegelijk een kans om de bijna tweehonderd knelpuntberoepen aan te pakken, om de meer dan 40.000 openstaande vacatures in te vullen, en om onze werkzoekenden om te scholen.

En daarom besliste de Vlaamse Regering vorig jaar al om in twee stappen extra middelen vrij te maken voor de VDAB, enerzijds werd in het kader van het Vlaams Investerings- en Werkgelegenheidsplan (WIP) in 9 miljoen euro voorzien om de opleidingscapaciteit uit te breiden en anderzijds werd in 12 extra knelpuntopleidingen voorzien, een beslissing van november vorig jaar. De bedoeling was om in totaal 3500 mensen te bereiken met deze bijkomende capaciteit, maar de resultaten zijn vooralsnog beperkt. Op 1 mei van dit jaar, dat heb ik opgevraagd via een schriftelijke vraag aan u, waren er exact 299 mensen bereikt via de opleidingen uit het WIP en 262 mensen volgden de knelpuntopleidingen waarover in november beslist werd. Het gaat dus vooruit, maar traag, te traag.

Ondertussen staan er 21.312 opleidingsvragen van werkzoekenden open. Ook de wachttijd tussen de aanvraag en de effectieve start van de opleiding is te lang. Die verschilt per provincie, in Antwerpen moet men bijna 2 maanden wachten om effectief met een opleiding te kunnen starten, en voor een heftruckchauffeur bijvoorbeeld duurt het 95 dagen om effectief een opleiding te kunnen opstarten. Dat is nefast voor de motivatie van werkzoekenden, maar ook voor ons beleid om knelpuntvacatures aan te pakken.

De Hoge Raad voor de Werkgelegenheid heeft vorige week in zijn rapport gesteld dat hiervan door Vlaanderen werk moet worden gemaakt. Hoe zult u de structurele knelpunten op de arbeidsmarkt aanpakken, hoe zult u de opleidingscapaciteit effectief opkrikken om daadwerkelijk een antwoord te bieden aan de problemen van onze arbeidsmarkt?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, op 1 jaar tijd is het aantal werkzoekenden met 5,2 percent toegenomen en dat aantal zal de komende weken en maanden allicht nog serieus stijgen. Met meer werkzoekenden is het logisch dat er meer aanvragen zijn bij de VDAB voor beroepsopleidingen of voor herscholingscursussen. Daar knelt het schoentje, want het VDAB-aanbod kan niet aan de vraag voldoen. Begin mei stonden er 21.312 werklozen op een wachtlijst en de wachttijden kunnen zelfs oplopen, afhankelijk van de sector, tot meer dan 3 maanden. Dat is een pijnlijke situatie voor heel wat werkzoekenden en leidt ongetwijfeld ook tot demotivatie. Bovendien is het inderdaad een gemiste kans om de werkzoekenden, ook de nieuwe werkzoekenden, op te leiden, bij te scholen en te stimuleren in de richting van de invulling van een van de vele knelpuntberoepen, die ondanks de crisis nog altijd blijven bestaan, ook in Vlaanderen.

Mijn vraag is heel direct. Welke initiatieven neemt u om de wachtlijsten en de wachttijden in te perken, de werkzoekenden meer te stimuleren in de richting van een opleiding en de werkzoekenden die kansen te geven?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, minister, u begrijpt dat ik in de 3 minuten voor het antwoord niet hetzelfde kan zeggen als tijdens de 3 uur waarin we vorige week in de commissie de discussie over ondermeer het WIP hebben gevoerd en waarbij ik nogal in detail voor elke opleiding of voor elk onderdeel heb gezegd waar er bijkomende uren komen. Ik heb eind april ook van u beiden, en ook van de heer Sabbe, een vraag gekregen over deze problematiek. Ik val dus allicht een beetje in herhaling.

Ik kan u ook iets nieuws meedelen, want ik heb de cijfers van eind mei. U hebt gelijk, de werkloosheid is gestegen, maar u moet weten dat we de opleidingsaanvragen met 6 percent

hebben kunnen doen dalen. Als je die samen neemt, is er al een verbetering op het vlak van capaciteit.

U hebt de cijfers genoemd, mijnheer Bothuyne, van het aantal mensen dat nu al extra werd geholpen dankzij het WIP, en dat zijn er ondertussen 441. Dat is belangrijk, want daardoor zien we dat de versnelling nu gebeurt. Dat is ook logisch, want het is effectief niet zo dat je bijvoorbeeld voor heftruckchauffeur of voor buschauffeur in een vingerknip een opleidingsuitbreiding kunnen hebben, want daarbij kunnen zich de volgende knelpunten voordoen.

Ten eerste is de capaciteit bij de VDAB voor de meeste van die zaken, volzet. Als er extra nood is, moeten we bekijken op welke manier we die invullen.

Wij hebben ervoor gekozen om in eerste instantie binnen de wettelijke mogelijkheden lopende tenders uit te breiden en zo het snelst de capaciteit uit te breiden.

In tweede instantie pakken we het aan door nieuwe tenders uit te schrijven. Het is sneller en flexibel, als je op de private markt gaat kijken wie er opleidingen aanbiedt. De wettelijke procedure voor het uitschrijven van tenders ligt vast. Wij zijn ermee bezig. We hebben er ook al een aantal kunnen realiseren. Vandaag zijn er vier tenderaanvragen in Limburg en Antwerpen, waar de wachttijden langer zijn. U hebt gelijk: sectoren hebben soms langere wachttijden, maar ook bepaalde regio's.

Een derde piste is samenwerken met bedrijven. We zoeken met bedrijven en sectoren naar extra opleidingen. Ik heb recent nog een prachtig voorbeeld bezocht: een kraanbedrijf dat niet alleen voor zichzelf maar zeer ruim kraanbestuurders opleidt en zo heel snel samen met de VDAB capaciteitsuitbreiding mogelijk maakt. Niet elk privébedrijf is bereid om zichzelf te overstijgen en bijvoorbeeld kraanbestuurders op te leiden voor heel de sector. Dat vraagt een investering en een 'mindset'. We zien bij de VDAB dat het niet eenvoudig is om bedrijven bereid te vinden om daarin mee te gaan.

Daarom gaat het wat traag, maar ik zie de versnelling. Als je kijkt hoeveel extra er zijn de afgelopen maand, denk ik dat we op de juiste weg zijn. Autobussen zijn ook een leuk voorbeeld. Als je morgen wat extra autobuschauffeurs wilt hebben, kun je niet zomaar twintig autobussen kopen en twintig instructeurs aanwerven. Ik denk dat wij de juiste weg volgen naar bijkomende capaciteit. Dat gaat misschien soms wat traag, maar we hebben wel een elan en het is een aanvaardbaar tempo.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik ben heel blij met uw initiatieven. We hebben hierover inderdaad al vaker gediscussieerd, maar het is een heel belangrijke problematiek. De cijfers van mei tonen een lichte verbetering. Dat is goed. Daaruit blijkt dat het beleid werkt. Maar we moeten nog een tandje bij kunnen steken, zeker als je naar bepaalde kmo-sectoren kijkt, zoals de bouw en de horeca. Voor dat laatste is er een stijging van 400 percent van de wachtlijst op 1 jaar tijd. Een horecaopleiding is toch iets gemakkelijker te organiseren dan een bus- of een heftruckopleiding. Daar kunnen we toch bijkomende initiatieven nemen.

Ik heb u eerder al het voorstel gedaan om de opleiding door SYNTRA te laten erkennen en open te stellen voor werkzoekenden. Daarvan moeten we snel werk maken. Daar kunnen we heel snel bijkomende capaciteit voorzien.

De heer Chris Janssens: Minister, we hebben in de commissie inderdaad al heel wat gedebatteerd over het WIP en de invulling van de knelpuntvacatures. Dat zullen we morgen ook nog doen met heel wat actoren uit de werkgeverswereld. Intussen moeten we wel vaststellen dat de resultaten van het WIP zeer pover en mager zijn. We kunnen er geen debat te veel aan wijden.

U hebt de regionale verschillen aangehaald, maar u gaat er iets te snel overheen. De wachttijden in Antwerpen en Limburg zijn 54 en 51 dagen, maar in West-Vlaanderen slechts 35 dagen. Minister, hoe wilt u die regionale verschillen aanpakken?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: De heren Bothuyne en Janssens drukken terecht hun bezorgdheid uit over deze problematiek. In de commissie van 1 april heb ik een vraag om uitleg gesteld. Minister, ik hoor nu hetzelfde antwoord als 2 maanden geleden. U zegt enkel dat u ermee bezig bent. Maar de resultaten verbeteren niet. Iedereen is voor activering. Ik pleit ervoor dat er snel actie wordt ondernomen. Er moet snel verbetering komen.

U hebt het opnieuw over het knelpuntberoep van de heftruckchauffeurs. De heer Bothuyne zei het ook al: het is toch niet zo moeilijk om voor sectoren als de horeca in opleidingen te voorzien. Eens te meer wil ik vragen om snel actie te ondernemen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister, collega's, ik ben wat verbaasd over de actualiteitswaarde van deze vraag. Afgelopen donderdag is het Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP) en de implementatie ervan zeer uitvoerig besproken. Dat gebeurde ook met de uitbreiding van het opleidingsaanbod van de VDAB. En in april had mevrouw Peeters het nog over de wachttijden bij de VDAB. Het is en blijft wel een probleem.

Ik wil uw aandacht vestigen op uw korte antwoord. U zegt dat er ook goede initiatieven van bedrijven komen, maar dat ze spijtig genoeg niet allemaal meedoen. In de commissie heb ik al gezegd dat het succes van het WIP ook afhangt van de medewerking van bedrijven. Zij moeten hun eigen werknemers en op te leiden jongeren kansen bieden. De doelstellingen voor de individuele beroepsopleiding (IBO) en die voor de bedrijven worden niet gehaald. In Antwerpen, maar ook in de andere provincies, zijn de resultaten slecht. Ik maak me dus zorgen over de inzet van de sectoren en de bedrijven. Ik vraag u om daar veel aandacht voor op te brengen en de bedrijven over te halen om hun verantwoordelijkheid op te nemen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister, collega's, ik wil de vraagsteller bedanken omdat hij wijst op een belangrijk probleem. We moeten de werkzoekenden heroriënteren naar knelpuntberoepen en dergelijke. Ik sluit me wel aan bij wat mevrouw Turan zei over de actualiteitswaarde van deze vraag. Vorige week is op deze zaak uitgebreid ingegaan. In het algemeen is de evaluatie van het WIP positief. Morgen wordt daarover met experts gesproken.

Mevrouw Peeters, een en ander uit het WIP wordt nu op kruissnelheid uitgevoerd. De VDAB zal er niet aan kunnen ontkomen: er moet met tenders worden gewerkt. De VDAB moet samenwerken met externe partners die de regisseursrol op zich nemen. We moeten daarop inzetten, want iedereen kan achter die werkwijze staan.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister, collega's, de vragen illustreren dat u zeer voorzichtig met de besparingen moet omgaan. De VDAB is een grote speler op de arbeidsmarkt. Als u de context waarin de VDAB moet optreden, zult wijzigen, dan veroorzaakt u ongewenste neveneffecten. U moet opletten met steeds te kiezen voor een marktconform arbeidsmarktbeleid. De VDAB, maar ook andere spelers, worden plots geconfronteerd met een andere manier van werken, en dat leidt ertoe dat plots de wachtlijsten voor opleidingen langer worden.

Daar moet snel iets aan gebeuren, en wel door de capaciteit te verhogen. Dat moet niet gebeuren door het verminderen van het aantal opleidingsaanvragen, zoals u wilt, maar door naast de VDAB ook andere organisaties zoals het Steunpunt Lokale Netwerken bij de opleidingen te betrekken. Beschouwt u hen als valabele medespelers?

Minister Philippe Muyters: Ik vraag me soms af of ik wel Nederlands spreek. Ik begin met de laatste opmerking. De openstaande opleidingsvragen zijn met 6 percent gedaald. Men kan dus niet zeggen dat hun aantal toeneemt. Dat is toch mijn indruk.

U vraagt of we bereid zijn om samen te werken. Mijn uiteenzetting was opgebouwd rond samenwerking. Wat tenders betreft, hebt u misschien een verkeerd beeld. Maar tendering gebeurt niet automatisch met privébedrijven. Dat kan ook met vzw's. De enige voorwaarde is dat er kwaliteit wordt aangeboden.

Mevrouw Peeters, het is uw stokpaardje om te zeggen dat we niets ondernemen. Dat is echter niet juist: er zijn 441 extra plaatsen aangeboden. Elke dag komen er tenders bij. U hebt ervoor gekozen om die tenders via openbare aanbestedingen te creëren. Als u wilt dat wij als een privébedrijf functioneren, dan moet u een wetsvoorstel indienen dat ervoor zorgt dat we geen openbare aanbestedingen moeten uitschrijven. Ik denk echter dat u in het parlement geen meerderheid voor dergelijk voorstel zult vinden.

Ja, dat vraagt tijd. Ja, we zijn toch al actief. En ja, nu zijn we dat al aan het doen. U kunt blijven herhalen van niet, maar neen, ik doe het wel. Over regionale verschillen hebt u gelijk, Antwerpen en Limburg staan wat achter. Daarom hebben we in Antwerpen en Limburg extra tenders gelanceerd in de sectoren waar knelpuntberoepen zijn. De meeste partijen hier aanwezig zullen ermee akkoord gaan dat we in deze crisissituatie niet met eenmalige middelen structurele uitgaven moeten doen. Als je dat niet wilt doen, kun je best overal opvragen. Het vraagt wat tijd, maar we zijn het aan het doen, elke dag een beetje meer. Ik hoop dat we heel snel op kruissnelheid zitten, maximaal presteren met de mogelijkheden die we hebben en rekening houden met de budgettaire contraintes. Desalniettemin hebben we toch al 6 percent minder openstaande opleidingsvragen.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, we zijn heel blij dat u aan het doen bent. We zullen u daar ook in steunen. Het beleid werpt vruchten af. Het probleem is zodanig belangrijk en het is actueel, onder andere door het jaarrapport van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid dat enkele dagen geleden is verschenen en dit probleem nog eens duidelijk belichtte. We zullen dit blijven opvolgen.

De heer Chris Janssens: Minister, als ik me niet vergis bent u, net als wij, voorstander van de regionalisering van het arbeidsmarktbeleid. We zullen daarop blijven hameren. Ik hoop dat uw partij dat ook zal doen bij de federale regeringsonderhandelingen. Intussen moeten we ook aantonen dat wat we zelf doen, ook beter doen. De opleidingen zijn al een regionale bevoegdheid, de Vlaamse werkzoekenden rekenen daarvoor dus op de Vlaamse minister van Werk. Minister, het is aan u om daar werk van te maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Europese boete voor België wegens het niet naleven van de richtlijn stedelijk afvalwater

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister-president, collega's, ik merk dat ongeveer de halve commissie Leefmilieu hier bij mij op de tribune staat.

Vlaanderen schittert in Europa. Dat is het motto waaronder Vlaanderen zijn schouders wil zetten tijdens het Europese voorzitterschap. Het milieurapport dat Vlaanderen krijgt van diezelfde Europese Unie is echter allesbehalve schitterend. Op het vlak van het naleven van het Europese normen inzake fijn stof, stikstofdioxide enzovoort werden we op de vingers getikt, en ook al veroordeeld. Hetzelfde geldt voor de naleving van de Europese richtlijn over de behandeling van stedelijk afvalwater. Daar hebben we 6 jaar geleden al een veroordeling voor opgelopen.

Nu gaat de commissie een stap verder en eist ze ook boetes en dwangsommen van ons land. Uit het persbericht van de Europese Commissie blijkt dat voor het niet naleven van de Europese normen voor zuivering van ons afvalwater, de Europese Commissie een forfaitaire boete van niet minder dan 15 miljoen euro vraagt en een dwangsom van 62.000 euro per dag dat de Europese normen niet worden gerespecteerd.

Minister-president, in welke mate kunnen we dat nog ondervangen? Welke investeringen zijn nog nodig om alsnog aan de Europese verplichtingen te beantwoorden? Hoe zal die boete worden verdeeld tussen de verschillende gewesten? Hebben we in onze begroting middelen ingeschreven om dergelijke hoge boetes en dwangsommen te kunnen betalen?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, het feit dat we hier met vijf Vlaamse volksvertegenwoordigers vooraan staan om u te interpellieren over deze waterzuiveringsproblematiek, spreekt boekdelen. Het spreekt meer voor zich dan vele woorden. De negatieve publiciteit die ons land met deze problematiek haalt, is betreurenswaardig.

Ik wil nog even de bedragen herhalen, want het gaat hier over serieuze sommen. Er hangt ons een boete boven het hoofd van 15 miljoen euro en een dwangsom van bijna 62.000 euro per dag. Het gaat dus om gigantische bedragen, en dit op de vooravond van het EU-voorzitterschap van ons land. Wat voor de minister van Leefmilieu, Joke Schauvliege, een hoogtepunt zou moeten zijn, is in mijn ogen een kwelling geworden. Er zijn ministers die in betere omstandigheden aan dit EU-voorzitterschap kunnen beginnen.

Minister-president, hoe zult u dit verder aanpakken? Hoe zult u dit gigantisch milieuprobleem oplossen? Hoe zult u dit financieel ondervangen?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, het is hier bijna te klein om ons op te vangen.

De richtlijn stedelijk afvalwater dateert al van 1991. Daarin werd een aantal deadlines voor de collectering en zuivering van stedelijk afvalwater opgesteld. Dat waren deadlines als 1998, 2000 en 2005. Intussen is het 2010. Het is niet de eerste veroordeling die ons staat te wachten. In 2004 werden we al eens veroordeeld. Nu dreigt een dwangsom en een boete. De Europese Commissie vraagt een boete van 15 miljoen euro, maar de vork ligt eigenlijk tussen 3 en 60 miljoen euro. Daarbovenop is er dan ook nog eens de dagelijkse dwangsom van 62.000 euro die ons eventueel te wachten staat.

We erkennen de problematiek, maar de vraag is of we conform zullen zijn zodra die dagelijkse dwangsommen afgedwongen zullen worden. Die ene boete van 15 miljoen euro zoals de Europese Commissie vraagt, zullen we sowieso moeten betalen. Zullen we de dagelijkse dwangsom ook moeten betalen of zullen we toch nog tijdig in orde zijn? En wat met de verdeelsleutel? Het gaat over een eventuele veroordeling van België, en het Brusselse, het Vlaamse en Waalse Gewest. Wat is de verdeelsleutel? Wat zal Vlaanderen op zich moeten nemen?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister-president, het kader is duidelijk geschetst. Ik heb in oktober al een vraag gesteld over deze problematiek. Toen heeft minister Schauvliege geantwoord dat het een historische achterstand was die niet zomaar onmiddellijk kon worden ingehaald.

Het probleem blijft dat we nog altijd niet voldoen. Er zijn nog altijd zeven agglomeraties in Vlaanderen die niet voldoen aan de richtlijn. Minister Schauvliege belofde dat Vlaanderen tegen eind 2011 in orde zou zijn. Zal dat inderdaad zo zijn? Welke boetes zullen we oplopen als we pas tegen 2011 in orde zijn? Het gaat om aanzienlijke bedragen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, wie vandaag Brussel binnenrijdt, ziet dat de autobussen in een Europees kleedje zitten. Alles wijst op de feestelijkheden die gaan beginnen.

Met het omzetten van de Europese richtlijnen gaat het echter minder vlot. Het is de tweede keer in nauwelijks 6 jaar tijd dat de Europese Commissie ons land doorverwijst naar het Europees Hof van Justitie. Het is pijnlijk dat België wordt doorverwezen op het moment dat minister Schauvliege als Vlaams minister van Leefmilieu de Europese Ministerraad van Leefmilieu moet gaan voorzitten.

Volgens de Europese Commissaris van Milieu is dit op het vlak van gezondheid onaanvaardbaar. Dat zijn toch wel heel straffe woorden uit de mond van een Europees commissaris.

Nu, ik weet ook wel dat het in Vlaanderen over zes stations gaat. We moeten daar eerlijk in zijn. In Brussel en Wallonië is het nog veel erger.

De collega's hebben de situatie heel duidelijk geschetst. Ik moet daar niet dieper op ingaan. De feiten zijn duidelijk. Het is ook duidelijk dat we een sanctie en een boete zullen krijgen. Minister-president, ik heb dan ook een concrete aanvullende vraag. We zullen een boete moeten betalen. Wat zal de verdeelsleutel zijn? In Vlaanderen zijn er maar zes stations niet in orde. In Wallonië en Brussel is het veel erger. Wordt er een eentweede- of een eenderderegel toegepast? Hoe kijkt de Vlaamse Regering nu al naar het betalen van de boetes? Want dat zal belangrijk zijn. België wordt veroordeeld, maar wie zal wat betalen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik wil in eerste instantie minister Schauvliege verontschuldigen, die, gelet op het groot aantal vraagstellers, natuurlijk graag zelf de vraag had beantwoord. Ze heeft echter Europese en internationale verplichtingen. Ze heeft het aan mij toevertrouwd om te antwoorden op deze pertinente vragen. Ik ga er ook van uit dat daarover in de commissie verder kan worden gediscussieerd.

Ik ga ervan uit dat de vraagstellers hun vragen baseren op het persbericht van de Europese Commissie, dat werd verspreid op 24 juni 2010. België werd op 8 juli 2004 voor de eerste keer veroordeeld door het Europees Hof van Justitie door de niet-conformiteit met de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater in de agglomeraties groter dan 10.000 inwoners-equivalenten. Deze agglomeraties dienden uiterlijk op 31 december 1998 voorzien te zijn van een opvangsysteem voor stedelijk afvalwater, artikel 3, aangesloten op een rioolwater-zuiveringsinstallatie, artikel 5. Deze waterzuiveringsinstallaties moeten bovendien onderworpen zijn om een tertiaire behandeling van alle aangesloten afvalwater te realiseren. Dat is inclusief de verwijdering van de nutriënten stikstof en fosfor.

In Vlaanderen werden initieel 114 agglomeraties groter dan 10.000 inwonersequivalenten afgebakend, in Brussel 1 agglomeratie en in Wallonië 60. De Vlaamse agglomeraties Brussel-Zuid en Brussel-Noord, waar enkel collectering tot aan de Brusselse zuiveringsinstallaties gerealiseerd dient te worden, werden op vraag van de Europese Commissie inmiddels toegevoegd aan de agglomeratie Brussel. Het Vlaamse Gewest rapporteert op heden dus nog over 112 agglomeraties.

In dat persbericht van de Europese Commissie wordt gemeld dat België voor een tweede keer wordt verwezen naar het Europees Hof van Justitie omdat een veertigtal agglomeraties in gebreke blijven: 7 in Vlaanderen, 32 in Wallonië en de agglomeratie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De commissie is van plan het Hof te verzoeken een boete en een dwangsom op te leggen. Het is dus een verzoek.

Wat is nu de toestand op het terrein voor de betrokken agglomeraties in Vlaanderen? Ten tijde van de veroordeling beschikten alle agglomeraties in Vlaanderen over een voldoende uitgebouwd opvangsysteem, voldeden 71 agglomeraties aan de aansluitingsverplichting. Alle bovengemeentelijke collectoren waren met andere woorden aanwezig en aangesloten op de zuiveringsinstallatie of -installaties. Bovendien voldeden 88 agglomeraties aan de zuiveringsplicht. Dat houdt in dat de zuiveringsinstallatie operationeel is, inclusief voor de tertiaire behandeling.

Voorzitter, collega's, op heden heeft Vlaanderen voor 100 percent de conformiteit bereikt inzake de zuivering. De laatste zuiveringsinstallatie werd begin 2009 in gebruik genomen. Alle zuiveringsinstallaties voldoen aan de verplichting tot tertiaire behandeling.

De aansluiting van de opvangsystemen voor het stedelijk afvalwater op zuiveringsinstallaties is op heden in de agglomeraties groter dan 10.000 inwonersequivalenten voor 99 percent gerealiseerd. In 106 van de 112 agglomeraties is de aansluiting volledig gerealiseerd. In 5 agglomeraties ontbreekt slechts 1 bovengemeentelijke collector. In 1 agglomeratie ontbreken nog 2 bovengemeentelijke collectoren. Alle ontbrekende projecten zijn evenwel in uitvoering.

Dat betekent dat in de middelen is voorzien en dat de werken aan de ontbrekende collectoren in uitvoering zijn. De minst gunstige prognose is die voor één agglomeratie, namelijk Beersel, waar het einde van de werken voor de ontbrekende collector voorzien is eind 2011. Alles zal dus zeer snel worden gerealiseerd.

Voorzitter, ik zal mijn antwoord wat beperken, maar het is ook wat technisch gezien de vragen die zijn gesteld. Het komt erop neer dat het Vlaamse Gewest slechts in zeer beperkte mate gevisieerd wordt en dat het als eerste de conformiteit met de richtlijn voor de agglomeraties groter dan 10.000 inwonersequivalenten zal bereiken tegen 2011, terwijl de

andere gewesten dat pas in 2013 zullen bereiken. De informatie over Brussel en het Waalse Gewest laat ik voor de discussies in de commissie.

Los van de vraag of we de dwangsommen gaan verdelen, is het belangrijk dat er heel veel werk is verricht, heel veel zaken zijn gerealiseerd en in 2011 alles rond is. De vraag hoe het komt dat dat pas in 2011 is, is zeer interessant, maar daarbij moet iedereen wel weten welke verantwoordelijkheid hij op welk moment heeft genomen ter zake. Maar goed, de grond van de zaak is dat we in 2011 volledig klaar zijn en nu al een 100 percent conformiteit hebben inzake zuivering.

De tweede vraag ging over de te volgen procedure. De beslissing van de Europese Commissie om België te dagvaarden is gegrond op artikel 260 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Dat artikel voorziet in de mogelijkheid voor de Commissie om de lidstaat die eerder werd veroordeeld door het Hof van Justitie wegens een inbreuk op het verdrag, opnieuw voor het Hof te brengen en de oplegging van een forfaitaire boete en dwangsom te vorderen. Ook hier zal ik mijn antwoord wat korter houden. Het is belangrijk dat een uitspraak kan worden verwacht binnen de 12 tot 18 maanden.

Dit sluit aan bij de laatste vraag hoe die forfaitaire som en boete behandeld zullen worden. Het is belangrijk te vermelden dat de Commissie zich aanvankelijk voornam om enkel een dwangsom te vragen om de lidstaat vanaf de datum van de tweede uitspraak ertoe aan te zetten de inbreuk snel ongedaan te maken. In de Franse visserijzaak uit 2005 volgde het Hof de zienswijze van de advocaat-generaal dat een dwangsom wegens het niet-uitvoeren van een arrest gedurende bijna 20 jaar niet volstond en dat deze dwangsom moest worden gecombineerd met een forfaitaire boete voor de inbreuk gedurende de periode tussen beide uitspraken. Sindsdien vordert de Commissie systematisch beide sanctievormen.

Het is belangrijk te stellen dat de eindbeslissing over de bedragen bij het Hof berust. Over de voorstellen van de Commissie binnen het Hof heb ik u wat tekst en uitleg gegeven verwijzend naar de visserijzaak. De Commissie en het Hof hebben een politiek die het Hof in dit geval hetzij zal bevestigen, hetzij niet zal volgen.

Belangrijk is het beginsel van de evenredigheid. Dat wil zeggen dat rekening wordt gehouden met de omstandigheden van elke zaak en de financiële draagkracht van de lidstaat. De duur van de inbreuk en de betrokken publieke en particuliere belangen zijn hierbij relevante factoren. Voor de dwangsom wordt de forfaitaire basis bepaald op 600 euro die kan worden geïndexeerd. Een tweede factor is de ernst van de inbreuk. Deze hangt af van het belang van de communautaire voorschriften en de gevolgen van deze inbreuk voor de algemene en bijzondere belangen. De Commissie wijst op het belang van een goede waterkwaliteit voor de menselijke gezondheid. Volgens de interne tabellen van de beslissing van 24 juni 2010 heeft de Commissie voorgesteld om 62.748 euro te vragen per dag vertraging. Dat wijst erop dat de factor ernst op 6 in de schaal van 20 staat, wat lager is dan verwacht.

Een derde factor vormt de duur van de inbreuk. Een cijfer tussen 1 en 3 wordt in de regel berekend aan de hand van 0,1 per maand te rekenen vanaf de uitspraak van het arrest in eerste aanleg totdat de Commissie de zaak voor het Hof brengt. Er is een formule waarvan ik niet denk dat het zinvol is om ze toe te lichten. Er moet nog een hele weg worden afgelegd om exact te weten wat het Hof in aanmerking zal nemen inzake de dwangsom en de forfaitaire som.

Dan was er ten slotte de vraag wat de impact is van de sanctie op het intra-Belgische vlak. Het is de federale regering die de lidstaat België vertegenwoordigt ten aanzien van de Europese Unie. Formeel valt de veroordeling dus ten laste van de federale regering. De gewesten, die exclusief bevoegd zijn voor waterzuivering, hebben geen directe toegang tot het Hof. De federale minister bevoegd voor buitenlandse zaken duidt de gemachtigde agenten aan. Het is echter gebruikelijk dat de federale agenten overleg plegen met de bevoegde

instanties, de gewesten inclus. Desgevallend kunnen advocaten aan de agent worden toegevoegd.

Het is heel belangrijk dat ook even te duiden. Indien mogelijk kan het Belgisch verweer het Hof sturen naar een meer uitgesplitste berekening van de inbreuken, bijvoorbeeld gebaseerd op het aantal agglomeraties waarvoor de richtlijn werd overtreden of het al bereikte zuiveringspercentage, of een combinatie van beide. Dat werd ook in andere dossiers gedaan. Een dergelijke verdelingswijze zorgt ervoor dat de prikkel om tijdig regelgeving uit te voeren optimaal werkt, wat net de bedoeling is van de veroordeling tot forfaitaire sommen en dwangsommen.

Voorzitter, geachte leden, ik vat samen en concludeer. Het probleem zal volledig opgelost zijn in 2011, en gelukkig maar. Het Hof van Justitie zal daar in alle wijsheid over beslissen, met alles wat ik heb toegelicht. Wat de verdeling betreft, zal er rekening kunnen worden gehouden met het feit dat Vlaanderen al heel wat verder staat dan de andere regio's. In 2011 is dat bij ons volledig klaar, terwijl het bij hen in 2013 is. De vraag hoe we die dwangsommen zullen budgetteren, is dus zeker enigszins voorbarig. Godzijdank is het nog niet zo ver. Het belangrijkste is dat we zo snel mogelijk die waterkwaliteit verbeteren. Ik hoop dat alle vraagstellers het roerend met me eens zijn als ik stel dat dat het belangrijkste is en dat we ter zake al een hele weg hebben afgelegd.

De heer Bart Martens: Minister-president, ik ben minder optimistisch. U stelt dat we hier in 2011 volledig aan voldoen. Dan zullen alle collectoren er liggen en zullen alle zuiveringsstations in overeenstemming zijn met de Europese normen. Nu, die collectoren zijn de autosnelwegen van het afvalwater. Het is ook nodig dat de wegen daarop aantakken. Die wegen, dat zijn de riolen die door de gemeenten moeten worden aangelegd. Die ontbreken. Die investeringen blijven achter, volgens Vlaamse Rioleringen (VLARIO). Deze koepelvereniging van de rioolleggers stelt dat er in Vlaanderen niet minder dan 6,7 miljard euro bijkomend moet worden geïnvesteerd in rioleringen, om in overeenstemming te zijn met de Europese verplichtingen. Dat zijn dan niet alleen de verplichtingen van de richtlijn Stedelijk Afvalwater, maar ook de verplichtingen van de kaderrichtlijn Afval. Wat dat betreft, ben ik dus veel minder optimistisch dan u. De bovengemeentelijke, gewestelijke infrastructuur mag dan wel al klaar zijn in 2011, maar Europa kijkt natuurlijk ook naar de riolen die daarop moeten worden aangesloten.

Het volgende moet me toch van het hart. Als Brussel pas tegen 2013 klaar is met die investeringen, dan is dat 15 jaar na de deadline die de Europese richtlijn ons oplegt. Ik vind het een echte schande dat de hoofdstad van de Europese Unie 15 jaar vertraging heeft bij het nakomen van Europese verplichtingen. Als ons land zichzelf uitroept tot de avant-garde van de Europese Unie, kan dat niet worden getolereerd.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, ik dank u voor uw zeer uitvoerige antwoord. Ik heb de indruk dat u dit alles enigszins wilt minimaliseren voor Vlaanderen. Als we de drie gewesten bekijken, is Vlaanderen weliswaar de beste leerling van de klas, en doen we het beter dan Brussel en Wallonië, maar we hinken wel achterop. We hebben misschien wel een kleine onvoldoende gekregen, maar het is wel een onvoldoende. Dat moet hier toch wel heel duidelijk zijn.

Nu hebben we het over de problematiek van de waterzuivering en de waterkwaliteit, maar ik wil graag uw aandacht vragen voor een andere problematiek, namelijk die van het fijn stof. Ook wat dat betreft, hinken we achterop en lopen we het risico om in de toekomst een veroordeling te krijgen. Bij dezen verwittig ik u daar toch ook nog eens extra voor, zodat we eventuele boetes en dwangsommen voor zijn. Ik vraag dat u ook wat dat betreft actie onderneemt.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, dank u voor uw antwoord. Het enige nieuwe wat u vertelt, is dat die verdeelsleutel nog altijd zeer vaag blijft. En dat men dat gaat

bekijken eens de veroordeling er is. Zo heb ik het begrepen. Minister-president, ik ben de laatste om de verdediging op te nemen van Brussel, maar u moet wel eerlijk zijn: de projecten die in Brussel een vertraging hebben opgelopen, zijn de grensoverschrijdende projecten waarin zowel Brussel als het Vlaamse Gewest partij is. Ik denk aan de collectoren voor de Verrewinkelbeek. Dat zijn gecoördineerde projecten. Daardoor is er vertraging opgelopen. U moet zo eerlijk zijn om dat erbij te zeggen als u een vergelijking maakt tussen Vlaanderen en Brussel.

Daarbovenop, minister-president, moeten we toegeven dat we het in Vlaanderen niet goed doen op het vlak van de waterkwaliteit. De waterzuiveringsgraad is, als je er alle buitengebieden bij telt, om en bij de 75 percent. Het Europese gemiddelde ligt rond de 85 percent. Onze eigen doelstelling, 80 percent waterzuiveringsgraad tegen 2010, halen we zelfs niet.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister-president, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Ik noteer dat we niet zoveel wijzer zijn geworden vandaag. We weten nog niet wat het bedrag zal worden. We kennen de verdeelsleutel nog niet. We zullen daar in de commissie met minister Schauvliege nog eens op terug moeten komen.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik ben tevreden dat ik het als oppositielid niet moet zeggen maar dat een collega uit de meerderheid het zegt: wij zijn vandaag niet veel wijzer geworden. Het telt meer als een lid van de meerderheid het zegt.

We zijn in de rapportenperiode. Minister-president, wat ik daarnet van u hoorde, doet me denken aan een kleine die thuiskomt met zijn rapport en die zijn buizen probeert te verdedigen door te zeggen wat allemaal goed is. Hij probeert zijn ouders duidelijk te maken dat het toch nog niet zo slecht is. Dat hebt u proberen te doen door te zeggen dat het met 100 percent waterzuivering in orde is. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Ik spreek voor mezelf, mijnheer Decaluwe. Ik hoor hoe de minister-president dat tracht te verkopen. Ik probeer niet op die manier iets te verkopen.

Minister-president, ik snap dat u positieve realisaties in de verf probeert te zetten. U hebt natuurlijk een punt omdat het in Vlaanderen minder slecht is dan in Wallonië en Brussel. Maar ik kom terug op wat de heer Sanctorum al zei: wij krijgen geen antwoord op de vraag naar de verdeelsleutel. De woordvoerder van de bevoegde minister zei ook dat we nog niet gedagvaard zijn. Minister-president, als een Europees commissaris van Milieu zegt dat dit onaanvaardbaar is en het dossier op amper 6 jaar tijd doorstuurt naar het Hof van Justitie, denk ik dat we ons moeten voorbereiden op de boetes die zullen komen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik heb het gevoel dat de collega's een beetje moeite hebben om te zeggen dat Vlaanderen nog heel sterk met een inhaaloperatie bezig is. Als wij het volledige verhaal zien, mogen wij zeker niet de indruk wekken dat Vlaanderen helemaal niets doet. Als we correct zijn en de discussies in de commissies van het verleden bekijken, blijkt heel duidelijk dat er sinds de vorige legislatuur extra is ingezet op waterzuivering. Denk maar aan de overnames en aan de extra middelen die zijn vrijgesteld en aan de zonerings- en uitvoeringsplannen die werden opgemaakt. Er worden op het Vlaamse niveau zeker inspanningen geleverd. Het werd terecht aangehaald dat we daar verder op inzetten.

Aangezien ook de andere regio's inspanningen moeten doen, is het belangrijk dat het federale niveau ook de andere gewesten daarop aanspreekt. Ik hoop dat vanuit Vlaanderen het signaal wordt gegeven aan de andere gewesten en dat er wordt gesproken, niet enkel over de verdeelsleutel maar ook over de gevolgen van de waterkwaliteit. We moeten eerlijk zijn. We hebben hier een aantal maanden geleden met Brussel de discussie gevoerd over de afvalwaterzuivering die niet meer functioneerde. Wij vonden toen dat Ecolo niet snel optrad. We moeten zeer eerlijk zijn. Wij zetten vanuit Vlaanderen pertinent en consequent in op de

waterzuivering en wij mogen dat ook van de andere regio's verwachten, maar dat is niet altijd het geval geweest.

Minister-president Kris Peeters: Indien we op 8 juli 2004 niet voor de eerste keer waren veroordeeld, hadden we dit probleem nu niet gehad. Ik heb me ervoor behoed niemand de zwartepiet toe te schuiven of de politieke verantwoordelijkheid bij iemand te plaatsen. Een aantal uitspraken van de vraagstellers zijn echter bijzonder misplaatst. Bepaalde partijen hebben namelijk voor 2004 ook bepaalde verantwoordelijkheden gedragen.

Ik heb de indruk dat bepaalde volksvertegenwoordigers enigszins masochistische neigingen hebben. Ze zijn blijkbaar niet wijzer geworden. Ik probeer elke keer iets bij te brengen. Dat lukt me niet elke keer. In elk geval moet het Europees Hof van Justitie een uitspraak doen. We zullen proberen aan de hand van de formule aan te tonen waar Vlaanderen nu staat. Uit de veroordeling zal moeten blijken of Vlaanderen iets moet betalen. Wie nu verklaart teleurgesteld te zijn, moet echter eerst eens navragen hoe het juist zit. Ik heb al geprobeerd om het uit te leggen. We kunnen het Europees Hof van Justitie vragen rekening te houden met bepaalde evoluties. We zullen er alles aan doen om een veroordeling te voorkomen. Indien het toch tot een veroordeling zou komen, zullen we proberen aan te tonen dat Vlaanderen al een hele weg heeft afgelegd.

Ik had de ijdele hoop dat de vraagstellers zouden onderstrepen dat er al een hele weg is afgelegd. We moeten natuurlijk ook nog een hele weg afleggen. In vergelijking met de andere gewesten hebben we al belangrijke inspanningen geleverd. Dat is positief. We zullen dit blijven doen. Het is belangrijk dat we hier volledig in slagen. Het is niet ons hoofddoel te ontdekken welke boetes we moeten betalen of wie er boetes moet betalen. We moeten die boetes voorkomen. Dat had in eerste instantie voor 2004 kunnen gebeuren. Dat is niet gebeurd.

Nu is het onder mijn verantwoordelijkheid. Ik wil die verantwoordelijkheid niet ontlopen. We zullen er alles aan doen om geen veroordeling op te lopen. Indien er een veroordeling zou volgen, zullen we het Europees Hof van Justitie duidelijk maken dat we in de loop van de vorige legislaturen ernstige stappen hebben gezet en dat ons bijgevolg een lagere boete moet worden opgelegd. Zodra het Europees Hof van Justitie hierover een uitspraak heeft gedaan, zal ik tekst en uitleg geven.

De heer Bart Martens: We hebben er geen nood aan andere gewesten of vroegere regeringen met de vinger te wijzen. Het punt is dat Vlaanderen het momenteel iets beter dan Wallonië of Brussel doet. Uit rapporten van het Europees Milieuagentschap blijkt echter dat de waterzuiveringsgraad in Vlaanderen slechter is dan in Letland of Litouwen.

Er is, met andere woorden, nog heel wat werk aan de winkel. We moeten ervoor zorgen dat we geen geld aan dwangsommen moeten uitgeven, maar dat we geld in nieuwe rioleringsinfrastructuur en in nieuwe zuiveringsinstallaties kunnen investeren. Op die manier kunnen we immers de factuur voor het milieu verlichten. Daar zou het ons uiteindelijk allemaal om te doen moeten zijn.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Aangezien we hier met vijf staan, zal ik het kort en krachtig houden: het is tijd voor actie.

De heer Hermes Sanctorum: De hoofdzaak is natuurlijk dat we in Vlaanderen naar een waterzuiveringsgraad van 100 percent moeten gaan. Daarover zijn we het allemaal eens.

Als oppositielid kan ik natuurlijk wel op de verantwoordelijkheden wijzen. Ik heb de indruk dat de minister-president graag naar de periode 1999-2004 verwijst. In die periode zijn de subsidies voor rioleringsprojecten van het Vlaamse Gewest aan de gemeenten tot 100 percent verhoogd. Er zijn toen een aantal maatregelen ten voordele van de waterzuiveringsgraad genomen. Dat moet duidelijk zijn. De minister-president vergelijkt echter steeds 5 jaar groen

bestuur met 50 jaar CD&V-bestuur. Dat vind ik totaal onterecht. (*Applaus bij Groen!, Open Vld en LDD*)

In het Vlaams regeerakkoord is sprake van een billijk aandeel in verband met de doelstellingen inzake hernieuwbare energie voor 2020. Ik hoop dat Vlaanderen ook een billijk aandeel van de boetes op zich zal nemen.

Mevrouw Tine Eerlingen: We moeten niet kijken wie hier juist de verantwoordelijkheid heeft gedragen. Het betreft hier een historische verantwoordelijkheid. Deze zaak is jarenlang verwaarloosd. Maar de laatste jaren zijn wel degelijk een aantal inspanningen geleverd.

De vraag welke boetes er nu zijn en hoe de verdeelsleutel zal zijn, is inderdaad nog niet helemaal beantwoord. Ik veronderstel dat we daarover meer nieuws zullen vernemen.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik stel twee dingen vast. Een CD&V'er probeert ons blijkbaar een rapport te verkopen om de buizen te camoufleren met de goede punten in de etalage. En uw collega wil zelfs het rapport niet verdedigen, maar zegt dat hij goed heeft gestudeerd en de anderen niet. De anderen doen het slechter en wij doen het beter. Ik vind het alleen beschamend dat we een Europees voorzitterschap ingaan waar de minister van Leefmilieu de Europese ministerraad van Leefmilieu moet voorzitten en dat we op dat ogenblik voor een tweede maal door de Europese Commissie doorverwezen worden naar het Europees Hof van Justitie. Dat zijn de feiten, mijnheer Decaluwe. (*Applaus bij LDD en Groen!*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opmerkingen van het Rekenhof betreffende de beheersovereenkomsten van zes Vlaamse agentschappen

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister-president, het Rekenhof meldt ons dat er een en ander schort aan de beheersovereenkomsten die er zijn gemaakt tussen de agentschappen van de Vlaamse overheid en de ministers of de regering. Die beheersovereenkomsten zijn belangrijk, zeker in het kader van het beter bestuurlijk beleid dat in 2003 startte en juist een helderder scheidingslijn wou trekken tussen beleidsbepaling en -uitvoering. Het Rekenhof heeft zes agentschappen en beheersovereenkomsten bekeken en zegt dat er onvoldoende meetbare, heldere, tijdgebonden indicatoren en doelstellingen aanwezig zijn in die overeenkomsten. Men stelt ook vast dat de regering onvoldoende gebruik maakt van de resultaten en van de instrumenten in die beheersovereenkomsten om bij te sturen, om aan te sturen en om te evalueren en ook dat dit Vlaams Parlement intenser betrokken zou moeten worden bij die evaluatie. Mijn vraag, minister-president, is of u een beter overzicht hebt over het geheel van de agentschappen – want dit gaat over zes agentschappen die door het Rekenhof zijn bekeken, er zijn er toch enkele tientallen – bijvoorbeeld aan de hand van de interne audits binnen de Vlaamse overheid. Hebt u ook een verbetertraject voor ogen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De beheersovereenkomsten zijn heel belangrijk omdat we de verzelfstandigde agentschappen daarmee de nodige autonomie geven, maar er aan de andere kant heel duidelijke afspraken mee willen maken met doelstellingen die moeten worden gehaald en dat er daarover geen discussie kan bestaan. Er is wat ik zou noemen de eerste generatie van beheersovereenkomsten, die loopt van 1 januari 2008 tot 31 december 2010. Het Rekenhof heeft, zoals u terecht zegt, een zestal van die agentschappen bekeken en

daar een aantal zeer waardevolle zaken aan verbonden. Minister Bourgeois heeft een model van een tweede generatie beheersovereenkomsten opgemaakt. Ik ga ervan uit dat dit heel wat beter is, rekening houdend met de commentaren van het Rekenhof, en dat we op basis van wat minister Bourgeois voorstelt, tot betere beheersovereenkomsten zullen komen. Wanneer u of het parlement daarover vragen hebben, denk ik dat we – ofwel ikzelf ofwel minister Bourgeois – daar zonder enig probleem op kunnen antwoorden.

Voorzitter, ik ben niet altijd even lang. Als het kort kan, doe ik het ook. De tweede generatie houdt rekening met alle elementen, ook die van het Rekenhof, en zal die beheersovereenkomsten verbeteren en rekening houden met alle kritische opmerkingen.

De heer Wilfried Vandaele: Het feit dat minister Bourgeois de tweede generatie heeft bekeken, is voor ons natuurlijk op zich al een geruststelling wat de kwaliteit van de beheersovereenkomsten betreft. U zegt dat we u alles mogen vragen en dat u daarop zal antwoorden, maar misschien moet er een soort automatisme worden ingebouwd om dit parlement op de hoogte te houden van wat er binnen die beheersovereenkomsten gebeurt. Dat is misschien makkelijker.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, minister-president, collega's, uit het rapport van het Rekenhof is inderdaad gebleken dat er iets schort aan de beheersovereenkomsten van die zes Vlaamse agentschappen. Normaal moet dat uiteraard opgevolgd worden door de regering. Kunt u iets meer zeggen over die controle vanuit de regering, minister-president? Wat schort er precies?

Ik kan mij aansluiten bij de heer Vandaele. Enerzijds moet die controle vanuit de regering er effectief zijn, maar anderzijds moet ook het parlement meer inzage en controle hebben. Het is in de eerste plaats natuurlijk de regering die de controle op die beheersovereenkomsten en de Vlaamse agentschappen moet uitoefenen. Ik zou graag wat meer uitleg krijgen over de controle die gebeurt door de regering, in eerste instantie van de minister-president.

Minister-president Kris Peeters: Wij hebben de interne audit van de Vlaamse administratie. Die volgt dat van zeer nabij op. Dat is ons instrument. Een ander instrument is het Rekenhof. Dat werkt voornamelijk voor het Vlaams Parlement. Ik heb lang geleden eens aan den lijve ondervonden dat ik daar geen instructies aan mag geven. Het Rekenhof heeft zes audits uitgevoerd. Het heeft zelfs gezegd dat uit de audits gemeenschappelijke bevindingen kunnen worden opgesteld. Maar het waarschuwt tegelijk dat “de beperkte steekproef niet toestaat de bevindingen te veralgemenen naar niet onderzochte entiteiten”.

Ik onderstreep dat wij bij de interne audit van de Vlaamse administratie sterkte-zwakte-analyses hebben uitgevoerd op verschillende entiteiten, en dat we daar rekening mee houden. Als u over bepaalde agentschappen meer info wilt hebben, kunt u daar dan beter de bevoegde minister over bevragen.

De heer Wilfried Vandaele: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. Ik heb begrepen dat wij de komende maanden – dat zal dan misschien na het reces zijn – ook wel wat documenten toegestopt krijgen van het Rekenhof. Wij zien dat met interesse tegemoet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de campagne 'Vlaanderen schittert in Europa schittert in Vlaanderen' naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Flanders shines in Europe, Europe shines in Flanders. Vlaanderen schittert in Europa, Europa schittert in Vlaanderen. Ik heb gisteren ook het flashy campagnefilmpje gezien op de website vlaanderenschittert.eu. Zo veel geschitter, minister-president, ik zou er bijna een zonnebril van willen opzetten, het is ongelooflijk. Ik veronderstel, voorzitter, dat een zonnebril niet tot de dresscode behoort, dus zal ik het niet doen. Maar eigenlijk heb ik die zonnebril ook niet nodig, minister-president, want het Vlaamse beleid schittert al heel wat minder in Europa.

Ik geef een aantal voorbeelden. Er zijn de 25 Vlaamse inbreukdossiers, wegens het laattijdig of niet correct omzetten van Europese richtlijnen en verdragen. Er hangt ons ook een boete boven het hoofd in verband met de richtlijn Stedelijk Afvalwater, waarover daarnet is gedebatteerd. Er is de overschrijding van de fijnstofnormen. En net vandaag is er de deadline voor het indienen van een nationaal actieplan rond hernieuwbare energie. Wij zullen die deadline niet halen.

Minister-president, naast het voeren van een campagne, wat zeer sympathiek is, welke initiatieven gaat u ondernemen om Vlaanderen een betere voorbeeldfunctie te geven ten opzichte van de andere Europese lidstaten, naar aanleiding van het aankomende voorzitterschap?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, mijnheer Sanctorum, wat die campagne betreft, heb ik van dit parlement een nadrukkelijke boodschap gekregen. Het parlement heeft gevraagd om van dit Belgische voorzitterschap gebruik te maken, niet alleen om de voorzitterschappen tot een goed einde te brengen, maar ook om Vlaanderen te positioneren, om te zorgen dat Vlaanderen correct wordt behandeld en internationaal de nodige informatie krijgt om daar de juiste visie over te ontwikkelen. U doet er nogal smalletjes over, maar dat is uw zaak. Maar dit is uitdrukkelijk door dit Vlaams Parlement gevraagd. Met deze campagne zorgen wij ervoor – met een zekere bescheidenheid – dat Vlaanderen op een positieve wijze Europees en zelfs verder in kaart wordt gebracht. Misschien hebt u dat liever niet, dat laat ik aan u over. Ik heb gemerkt dat u vandaag een persconferentie hebt gegeven over het Belgisch voorzitterschap. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

Ze er zeker. (Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)

U moet zich – ook als oppositiepartij – natuurlijk baseren op informatie die zo dicht mogelijk bij de realiteit aansluit. De Europese Commissie publiceert regelmatig scoreborden. Ik weet niet wanneer de volgende Commissievergadering is. Ik heb gegevens opgevraagd en laten vastleggen waar we staan. Ik kan u verzekeren dat de FOD Buitenlandse Zaken mij bevestigt dat België zijn beste resultaat ooit haalt. Het blijft met een achterstand van 0,7 onder de Europese deficitnorm van 1 percent en eindigt als 10e op 27. Nog belangrijker is dat Vlaanderen daar in grote mate toe bijdraagt. Vlaanderen dient enkel nog een omzetting-inspanning te leveren met betrekking tot vijf van deze tien richtlijnen. Overigens is Vlaanderen in geen van de vijf gevallen de enige Belgische entiteit die verantwoordelijk is voor de laattijdige omzetting.

Heel concreet: Vlaanderen levert een aanzienlijke bijdrage. Men kan natuurlijk zeggen: het is nog niet genoeg, zelfs met ons Belgisch voorzitterschap. Het kan nog beter en het moet nog

beter. We staan met België op 27 en Vlaanderen staat in de top 5. Dat is niet slecht. Het is uw plicht als oppositiepartij om kritiek te leveren. Ik kan dat begrijpen, maar ik vind dat jammer.

De heer Hermes Sanctorum: Ik baseer mij inderdaad op de feiten. Ik baseer mij op de nota die werd verspreid naar aanleiding van het scorebord. Daar staan die 25 inburgeringsdossiers in vermeld.

De campagne is heel sympathiek, minister-president. Er werden cuberdons uitgedeeld in alle Europese steden, heel leuk. Ik vraag me af of daar 15 miljoen euro aan moet worden gespendeerd in tijden van besparingen. Dat is veel geld. Het belangrijkste is natuurlijk dat we een ambitieus Europees beleid gaan voeren. Daar gaat mijn volgende vraag over.

Door de reductie van 30 percent aan broeikasgassen kunnen we ambitie laten zien. Op het einde van het jaar vindt de internationale klimaattop plaats in Cancún, een soort tweede zit van Kopenhagen. Het is het momentum voor onze minister van Leefmilieu. De Europese Commissie pleit voor een 30 percentscenario. Ook Yvo De Boer, voormalig topman inzake klimaat bij de VN, pleit daarvoor. Tal van studies wijzen op de haalbaarheid en de economische voordelen van het 30 percentreductiescenario. Als u dan toch zo ambitieus bent, ga dan effectief voor die 30 percent.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb Belga gelezen voor ik naar hier kwam. U zegt dat minister Schauvliege een slechte voorzitter is enzovoort. Ik begrijp dat van de oppositie. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Dat staat op Belga. Ik ga hier niet uw persbericht toelichten, dan zou ik u een extra dienst bewijzen. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum)*

Wat is dat nu?

Een voorzitter van de Europese Raad is een voorzitter die voor heel Europa optreedt en daar natuurlijk alles moet doen wat kan en wat moet om Europa ook in dit debat de voortrekkersrol te geven, en die ook te behouden, die het al een tijdje heeft. Minister Schauvliege zal daar als voorzitter de ambities hebben die de verschillende lidstaten toelaten om te formuleren. Ik vind het niet correct dat, wanneer Vlaamse ministers voorzitter zijn van zo'n raad, ze direct voor een aantal zaken negatief worden geïdentificeerd, dat is niet gepast en zeker nu niet aan de orde.

Ik hoop samen met u dat in Mexico heel duidelijke afspraken worden gemaakt, dat de VS daar eindelijk, zeker naar aanleiding van hun milieuramp, meegaan in de debatten en in de ambities die Europa heeft.

Dit verwijten aan mijn collega, minister Schauvliege, nog voor de start gegeven moet worden, vind ik niet schitterend en niet echt verantwoord, maar goed, ieder zijn verantwoordelijkheid. *(Applaus bij de meerderheid. Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

De voorzitter: Mevrouw Vogels, u had daarnet de kans om het woord te vragen, nu is het te laat. U kent het reglement beter dan ik.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Ik heb die persconferentie gegeven omdat ik uit zeer goede bron heb vernomen dat uw minister van Leefmilieu op de rem staat, zowel binnen België als binnen Europa inzake die 30 percentreductiedoelstelling. Als u dat nu officieel ontkent, neem ik daar akte van.

Er is een uniek momentum, niet alleen op wereldniveau, niet alleen op Europees vlak, maar zelfs voor Vlaanderen, om die leiderspositie in te nemen inzake klimaatambities en uw minister laat dat na. Dat vind ik heel erg. Ik zal zulke zaken blijven opvolgen en proberen aan de kaak te stellen. *(Applaus bij Groen!)*

Minister-president Kris Peeters: Ik zal ook antwoorden op uw vraag via de media. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzendingen door de levensbeschouwelijke derden op de VRT

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, ik heb u vanop deze plaats al twee keer ondervraagd over het uitblijven van een nieuw uitvoeringsbesluit voor de levensbeschouwelijke derden. U hebt toen meermaals gezegd dat u daarmee bezig was, dat het een kwestie van enkele weken was. De laatste keer, in mei, hebt u gezegd dat u ermee bezig was en dat er zeker voor het zomerreces een uitvoeringsbesluit zou klaarliggen.

Afgelopen vrijdag stond dit op de agenda van de Vlaamse Regering en er werd inderdaad een uitvoeringsbesluit goedgekeurd om de bestaande regeling met 1 jaar te verlengen. Dat is goed nieuws, ik had daar ook op aangedrongen, want de bestaande derden zaten in de problemen, niet alleen voor wat de financiering betreft, maar ook op het vlak van de rechtszekerheid. Dat is nu in orde, maar nu blijft de vraag bestaan over de oproep voor nieuwe kandidaten.

U hebt vorige keer gezegd, ik citeer: "De uitvoeringsbesluiten zijn klaar, ik verwacht dat ze voor het zomerreces naar de regering kunnen worden gebracht." We zijn nu zover, maar het uitvoeringsbesluit voor de oproep is er niet. Waar wacht u op, minister? Wanneer zult u het uitvoeringsbesluit goedkeuren zodat nieuwe kandidaten zich kunnen inschrijven voor deze zaak?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Beste collega, wij maken ons allebei zorgen over hetzelfde, namelijk dat er een continuïteit is in de uitzending door derden. Wij werden geconfronteerd met een probleem omdat het Mediadecreet, dat werd goedgekeurd in maart 2009, niet voorzag in de mogelijkheid om organisaties, zoals bijvoorbeeld de Gezinsbond ook te erkennen. Er werd daarop een parlementair initiatief genomen waarmee dit werd rechtgezet en dat heeft ervoor gezorgd dat heel de procedure om een nieuw procedurebesluit op te maken, vertraagd werd.

U hebt me inderdaad gevraagd hoe we omgaan met die vertragingen. We zitten ondertussen al een heel stuk in het nieuwe jaar. Uiteindelijk hebben we geopteerd voor de volgende werkwijze. We hebben inderdaad vorige week vrijdag de bestaande erkenningen met 1 jaar verlengd.

Aansluitend zal nog voor het zomerreces – en dat van de regering begint niet volgende week maar op 23 juli – het aanvullende besluit over de toekenning van de zenduren en de subsidies op de regering komen. Intussen is het nieuwe procedurebesluit om op basis van het aangepaste Mediadecreet nieuwe erkenningen op te vragen ook bijna klaar. We hebben de adviezen van de Inspectie van Financiën (IF) en van de Strategische AdviesRaad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC). Die worden nu verwerkt.

Het is mijn bedoeling om dat ook nog voor het zomerreces op de tafel van de regering te brengen zodat we kunnen overgaan tot de oproep voor de mensen en de organisaties die zich kandidaat willen stellen om erkend te worden als derde. Die oproep zouden we dan aan het eind van de zomer of zo kunnen lanceren. Zo zouden we heel de erkenningsprocedure kunnen afronden in het najaar en vanaf 1 januari 2011 de nieuw erkende organisaties in het nieuwe systeem zetten.

Met de keuze van deze procedure hebben we ervoor willen zorgen dat de bestaande organisaties niet in de problemen komen en een jaar langer van hun erkenning kunnen genieten. Dat zorgt ook voor financiële stabiliteit. Tegelijk geeft het ons de ruimte om het nieuwe procedurebesluit, de oproep en de selectie op een correcte en rechtszekere manier te doen.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik wil u graag geloven. U zegt dat u tegen 23 juli klaar zult zijn. Ik begrijp nu waarom u het uitvoeringsbesluit voor de verlenging in orde brengt en dan kijkt naar het uitvoeringsbesluit voor de nieuwe oproep. Ik hoop dat u zich aan uw belofte zult houden. Ik zal dat van dichtbij opvolgen. U zegt dat dit op 1 januari 2011 geregeld zal zijn. Als ik zie aan welk tempo u van dit dossier werk hebt gemaakt van december tot vandaag, lijkt dat me een zeer optimistische inschatting. Aan dit tempo denk ik dat u deze klus niet tegen 1 januari zult klaren, maar ik zal het opvolgen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik wil nog eens een lans breken om met de VRT te kijken naar de concrete uitzendingen van de programma's van de levensbeschouwelijke derden. Die worden momenteel op onmogelijke uren uitgezonden en toch halen die zeer mooie kijkcijfers, wat hun potentieel bevestigt. Mijn vraag sluit aan bij die van de heer Yüksel, maar bekijkt het vanuit een andere invalshoek. Ik hoop echt dat we met de VRT afspraken kunnen maken op dat vlak. De tienduizenden kijkers van die programma's wachten daar al veel te lang op.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer Delva, mooie kijkcijfers, dat is natuurlijk relatief. Er zijn in dit parlement evenveel stemmen opgegaan om de levensbeschouwelijke derden af te schaffen. Minister Lieten staat toe dat de VRT in 2011 toch nog een tekort boekt van 4,9 miljoen euro. In het kader van de levensbeschouwelijke derden kunnen we de VRT een dienst bewijzen door die zaken af te schaffen. Daardoor kan de VRT besparen. Heel wat collega's zijn het daarmee eens. Ook de heer Verstrepen, denk ik, die ik net zag binnenwaaien in het halfroond. Dat is een piste die we moeten volgen, voor de regering allerlei maatregelen neemt om een en ander te verwezenlijken.

Dus stel ik voor dat we dat decreet zo snel mogelijk in de commissie Media bespreken zodat we duidelijkheid krijgen over het al dan niet voortbestaan van de levensbeschouwelijke derden.

De voorzitter: Mijnheer Wienen, de heer Verstrepen kwam op zijn gewone manier van doen binnen. Ik heb hem niet zien binnenwaaien.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Er worden door derden nog vrij interessante programma's gemaakt. Ze worden op heel slechte uren uitgezonden, maar dat is niet de reden van mijn vraag. De vraag is of tv-uitzendingen zo nodig filosofisch verzuild moeten blijven en op die manier worden opgedeeld. Is dat nog wel van deze tijd?

Als er nieuwe kandidaten bij komen, is het de vraag of de budgetten worden verhoogd in het licht van de besparingen die voor de deur staan. Of moet de taart dan door meer spelers worden verdeeld?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: De beste werkwijze is wel die die we nu hebben gehanteerd. Als we voor het reces een procedurebesluit willen doorvoeren, moeten we nog een oproep lanceren. De mensen moeten op zijn minst een maand de tijd krijgen om het dossier voor te bereiden en zich kandidaat te stellen want dan moet de administratie er een voorbereidend verslag over opstellen. Vooraleer de erkenning door de Vlaamse Regering kan worden uitgesproken, zitten

we in het najaar. Daarom hebben we ervoor gekozen een overgangperiode in te lassen en tegelijk parallel verder te werken.

Wat de vraag over het Mediadecreet betreft, voer ik het Mediadecreet uit. Over de uitzendingen door derden is hier al meerdere malen gedebatteerd en niets staat het debat in de weg. Voorlopig is het Mediadecreet echter wat het is en voer ik het op die manier ook uit.

Wat de vraag van de heer Caron betreft, kan ik zeggen dat als het aantal verenigingen stijgt, de taart verdeeld zal moeten worden binnen hetzelfde budget.

De heer Veli Yüksel: Het zal geen financiële implicatie hebben. De discussie over de levensbeschouwelijke derden moeten we later aanvaarden. We zijn zelf betrokken partij. We voeren het Mediadecreet uit zoals het vandaag bestaat. Zolang er vanuit de VRT ook geen vraag is om de levensbeschouwelijke derden te schrappen en een financiële rekening te maken, is dat verzocht. We zullen dit dossier verder blijven opvolgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de resultaten van het inburgeringsbeleid en de eventuele regionalisering van de bevoegdheden inzake immigratie- en asielbeleid

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: U hebt de voorbije dagen heel wat hoeraberichten de wereld en de pers ingestuurd over het inburgeringsbeleid en over het feit dat er 11.550 inburgeringscontracten zijn afgesloten en 6776 inburgeringsattesten uitgevaardigd. De Vlaming werd ook verblijd met de mededeling dat we zelfs inburgeringscoaches krijgen: een soort van alloctonenbuddy's die met Mohammed en Ali naar de bioscoop, het theater en het voetbal moeten gaan. En nog meer van dat soort van knuffel- en pamperinitiatieven.

Dat moet alleen maar verbergen dat we in de praktijk wel verantwoordelijk zijn voor de inburgering, maar niet voor de integratiepolitiek. Wij zijn wel verantwoordelijk voor het onthaal en moeten daar veel inspanningen voor leveren, niet altijd even efficiënt en kordaat, maar we zijn niet verantwoordelijk voor de vestiging. En daar wringt het schoentje. Het blijft dweilen met de kraan open, zeker op het vlak van het inburgeringsbeleid en dat ondanks alle euforische berichten die u daarover verspreidt.

Mijn vraag is dan ook duidelijk in deze tijden van regeringsvorming op het federale niveau. Ik weet dat uw partij daar een absoluut voorstander van is.

In hoever weegt u op dit moment op de regeringsvorming op federaal vlak om ervoor te zorgen dat in het regeerakkoord – en dan zeker in het luik over de staatshervorming – het immigratiebeleid kan worden toegevoegd aan het onthaal- en inburgeringsbeleid? Zo niet blijft het dweilen met de kraan open.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Dewinter, u dicht me te veel eer toe: ik heb de afgelopen tijd geen enkel triomfantelijk bericht de wereld ingestuurd. Alle eer komt toe aan mevrouw Homans. Zij stuurde een aantal berichten de wereld in, en deed dat aan de hand van een antwoord dat ik had gegeven op een vraag van de heer Segers. Dat leidde in de commissie tot een gedachtewisseling met onder meer de heer Van Houthem. Ik heb toen al het antwoord gegeven op de vraag die u nu hier stelt. Ik had het over de homogene bevoegdheden. Dat is niet nieuw.

Wat u zegt over de inburgeringscoaches laat ik voor uw rekening. U hebt het in dat verband over een multicul gadget. Ik zeg u dat ze een heel grote toegevoegde waarde genereren. Na de inburgering zorgen ze ervoor dat de ontvangende samenleving hen helpt het integratietraject af te werken.

Ik heb dat voor het eerst in Nederland zien gebeuren, al is het zo dat het idee al in mijn beleidsnota stond. In Nederland functioneert het systeem van zogenaamde ‘taalmanagers’ heel goed. De gilden die daaraan in Nederland werken, werden voor hun werk bekroond met de bekende ANV-Visser-Neerlandiaprijs. Ik heb die prijs samen met mijn toenmalige collega, staatssecretaris van der Laan, mogen overhandigen. In Denemarken functioneert het systeem ook: daar leidt men de mensen naar de arbeidsmarkt. In Duitsland werkt het ook. Het is een model dat in Europa opgeld maakt. We zullen daarover studiewerk verrichten, een werkconferentie organiseren en vervolgens proefprojecten opstarten.

Uiteraard ben ik een voorstander van homogene bevoegdheidspakketten. In landen waar alle bevoegdheden inzake migratie, nationaliteitswetgeving en regularisatiepolitiek in één hand liggen, kan men gemakkelijker één beleid voeren. En het is evident dat dit alles op het integratiebeleid wordt afgestemd. Vroeger heb ik hierover al mijn bekommernissen aan premier Leterme overgemaakt. Hij stond open voor mijn suggesties over de volgmigratie en degelijke. Ook minister Vanackere reageerde positief. Hij zei dat hij de buitenlandse ambassades en consulaten ter beschikking zal stellen om mee te helpen aan de inburgering in het land van herkomst. Dat is noodzakelijk, want 83 percent van de migratie is volgmigratie.

De heer Filip Dewinter: Minister, wat de essentie betreft: ik weet dat u een voorstander van homogene bevoegdheidspakketten bent. Ik ken uw uitspraken op dat vlak. Maar dat is hier niet relevant. Ik wil weten wat u eraan doet om ervoor te zorgen dat in de onderhandelingen over de staatshervorming deze kwestie op tafel ligt en in het regeerakkoord komt. Dat is de essentie: wat doet u om uw standpunt te realiseren?

Ik heb de indruk dat u op dit moment vooral probeert om veel mist te spuiten over dat inburgeringsbeleid. Alsof het zo allemaal gaat worden opgelost. Het tegendeel is waar. Er is dat ene initiatief dat ik zijdelings heb vermeld omdat het in de media wel wat aandacht heeft gekregen. Met die inburgeringscoaches gaat u helemaal de verkeerde richting uit. We gaan opnieuw in de richting van het knuffelen, het pampieren, het eieren leggen onder... in plaats van een stok-achter-de-deurbeleid te voeren dat hen verplicht tot integratie, liefst in het land van herkomst, met inbegrip van het aanleren van de taal vooraleer men naar hier komt. Ik noem uw initiatief dus een multicul gadget, dat opnieuw de indruk zal wekken dat alles kan en alles mag, en dat er hier vooral voor wordt gezorgd dat krullenbollen worden geaaid, in plaats van nu en dan eens aan die krullenbollen te trekken, wanneer het niet is zoals het zou moeten zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: De informateur is nog maar aan het onderzoeken of er een regering zou kunnen worden gevormd, en de heer Dewinter is al een regeerakkoord aan het invullen. Maar dat is een opmerking terzijde. Ons inburgeringsbeleid heeft een stok achter de deur. Er is in sancties voorzien en inburgering is een verplichting. Het beleid wordt geloofwaardiger als na de institutionele maatregelen en het afsluiten van contracten ook een beroep wordt gedaan op burgers – op ingeburgerde Vlamingen en op autochtonen – om daar een verlengstuk aan te breien.

Ik wil ook nog eens herinneren aan de maatregelen die op het federale niveau al waren uitgewerkt, waarover al een politiek akkoord bestond; namelijk, over de verstrenging van de snel-Belgwet, om taalkennis en integratievoorwaarden te koppelen aan die wetgeving. Op dat vlak waren er al maatregelen genomen. Zou de regering niet gevallen zijn, dan waren ze wellicht nog voor de zomer goedgekeurd.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Onze fractie is ook voorstander van een regionalisering van immigratie en asielbeleid. Het theoretische argument daarvoor is door minister Bourgeois heel goed verwoord. Asiel- en immigratiebeleid heeft een enorm extern effect op andere vormen van beleid, zoals werkloosheid, inburgering, scholen enzovoort. Dat zit voor een deel in Vlaanderen en voor een deel bij de federale overheid. Dat is een vorm van contrafederalisme. Ik gebruik niet dezelfde terminologie als de heer Dewinter, maar het is een juist argument.

Minister, u was lijsttrekker bij de federale verkiezingen in West-Vlaanderen, u zult die problemen dus heel goed kennen. U hebt dat grondig ingestudeerd, want het is een federale materie. Maar u maakt er zich gemakkelijk van af. Uw partij speelt een centrale rol in de komende regeringsvorming. De kiezer heeft u die opdracht gegeven en we hopen dat u er iets van maakt. Ik heb uit uw mond echter niet mogen vernemen in hoever voor uw partij in de federale onderhandelingen de regionalisering van immigratie en asielbeleid eventueel een prioriteit zou kunnen zijn. Ik denk dat het een prioriteit moet zijn, gelet op de heel hoge impact op andere domeinen van het Vlaamse beleid.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Dewinter, ik heb die cijfers de wereld ingestuurd op basis van het antwoord dat ik van minister Bourgeois heb gekregen op een schriftelijke vraag. Dat heeft niets te maken met een status die u hebt geïnsinueerd.

Ik ben uw verhaal een klein beetje beu. We leven in een multiculturele samenleving. Mondiaal is dat zo. Als partij aanvaarden wij dat, maar we willen dat inpassen in het verhaal van rechten en plichten. We hebben een minister voor Inburgering die kritisch staat ten opzichte van dat verhaal, maar er positief mee wil omgaan. Op het federale niveau hebben we Sarah Smeyers, die in de Kamer altijd heeft aangekaart wat er aan de hand was en wat er verkeerd liep. We gaan er heel kritisch mee om, maar we aanvaarden wel dat we leven in een multiculturele samenleving in het kader van de rechten en de plichten. U doet dat niet, en dat is een verkeerd vertrekpunt.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Dewinter, ik beklemtoon dat ik me met de grootst mogelijke nadruk distantieer van uw woordgebruik en visie op de samenleving. U gaat voor segregatie, wij gaan voor integratie. Ik heb problemen met de toegang tot het rijk, met de regularisatie, maar wie hier binnen is in het rijk, moet een kans krijgen om een toekomst op te bouwen. Wij voeren een goed inburgeringsbeleid met deze Vlaamse Regering. Ik weet dat u daar kritiek op hebt, maar er is verplichte inburgering, zelfs voor een aantal categorieën oudkomers. Wie leeft van een uitkering, wie werk zoekt, moet inburgeren. Dat systeem werkt, maar het is niet het einde van het verhaal. Wie aan het einde van het inburgerings-traject komt, dat in essentie iets is tussen overheid en betrokkene, moet zijn plaats verwerven in die samenleving. Daarvoor willen we openstaan, we willen die mensen helpen. Dat heeft niets te maken met pampieren of over de krullen aaien, zoals u dat uitdrukt. Ik laat dat allemaal voor uw rekening. Het heeft te maken met de mensen helpen om in die samenleving vooruit te komen.

Het is bewezen dat als jonge mensen, scholieren en studenten, goede contacten, netwerken en vrienden hebben in de autochtone samenleving, er veel minder schooluitval is en dat ze het verder brengen in die samenleving. We zien dat de participatiegraad van de nieuwkomers aan het sportleven, het verenigingsleven en het sociaal-maatschappelijke leven te gering is. Daarom willen we in samenwerking met de lokale overheden een beroep doen op het vrijwilligerschap. Dat werkt in het buitenland. Dat is niet om die mensen te pampieren, integendeel. Alle premissen gaan uit van altijd Nederlands spreken met die mensen. Dat is een van de leidmotieven in Nederland.

Wegwijs maken kan bestaan uit allerlei zaken zoals toeleiding tot werk, toeleiding tot het verenigingsleven, begeleiding bij eerste officiële contacten enzovoort. Dat systeem wordt positief geëvalueerd.

Als ontvangende samenleving moeten wij ook na het inburgeringstraject een steentje bijdragen. Dat is niet uw samenlevingsvisie. U pleit niet voor integratie. U beschouwt die mensen als krullenbollen die worden geaaid door de overheid. Ik laat dat woordgebruik volledig voor uw rekening.

Wat de federale regeringsvorming betreft, zitten we, tenzij ik me vergis, in de fase van een informatieopdracht. We zijn niet aan het onderhandelen. De minister-president heeft in het kader van de informatieronde gedaan wat van hem werd verwacht. Hij is naar de informateur gegaan en heeft hem de Octopusnota, het programma van de Vlaamse Regering dat deel uitmaakt van het regeerakkoord, bezorgd. Hij heeft een pleidooi gehouden voor die copernicaanse omwenteling. Er is nog niet onderhandeld. Deze zaak zal hier vandaag dan ook niet op de banken worden beslecht. Als er onderhandeld wordt, kan ik me moeilijk voorstellen dat mensen hier vandaag zouden zeggen welke klemtonen er gelegd moeten worden. We moeten de zaken laten gebeuren waar ze moeten gebeuren. We moeten de onderhandelingen die nog niet bezig zijn, hier niet publiekelijk gaan voeren.

De heer Filip Dewinter: Minister, uw intenties over de mogelijke regionalisering van het immigratiebeleid blijven bijzonder vaag. U verstopt zich achter allerlei formalismen.

Wat de inburgeringscoaches betreft, de allochtonenbuddy's om een ander woord te gebruiken, kan ik alleen maar vaststellen dat die het omgekeerde effect zouden ressorteren. In dit geval gaat het inderdaad over pamperen en dergelijke meer. In de praktijk moet de burger maar weer eens doen waar de overheid niet in slaagt. Welk soort van vrijwilligers zullen we aantrekken om dit soort van werk te doen? De mensen uit de klassieke integratielobby en -sector met een heel duidelijke visie op deze problematiek. Anderen zult u daarvoor niet vinden. Die mensen zullen een compleet verkeerd signaal geven aan de betrokken allochtonen. Ga daar met mijn complimenten maar vanuit. U bent wat naïef wat dat betreft.

Uw inburgeringsbeleid kan maar slagen als u ook de finaliteit in eigen handen hebt. Dat betekent dat inburgering moet worden bekroond met een contract, maar dan wel op basis van een examen, van een vergelijkende proef. Dat is nu niet het geval. Dat moet worden gekoppeld aan een verblijfsvergunning. Zolang dat er niet is, is het allemaal praat voor de vaak. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de naleving van de omzendbrief die de werkingsdotaties van de provincieraadsfracties regelt

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Op 26 mei maakte ik in dit halfrond wel erg weinig vrienden toen ik met cijfers aantoonde dat de budgetten voor de werking van de politieke fracties binnen de provincies vervier- tot verachtvoudigd werden. Op enkele jaren zijn die cijfers gestegen tot 5 miljoen euro. Qua politieke zelfbediening kan dat tellen. Ik verwees hier ook terecht naar de beslissing van de Vlaamse Regering over het statuut van de provinciale mandataris en de omzendbrief-Van Grembergen, waarin duidelijk staat waarvoor die gelden gebruikt mogen worden.

Tegelijkertijd reageerden een aantal partijen in de media dat dat geld inderdaad niet wordt gebruikt volgens de omzendbrief. Dat geld wordt gebruikt voor politieke propaganda en op

andere niveaus dan het provinciale niveau. U antwoordde toen dat u niet bevoegd bent, dat de deputaties dat moeten controleren.

Daarom was ik ook heel blij, minister, dat u op 16 juni een brief hebt geschreven naar de bestendige deputaties en de provinciegouverneurs met de vraag de omzendbrief toe te passen en het besluit van de Vlaamse Regering uit te voeren. Minister, dat mag ook wel! Dat besluit van de Vlaamse Regering is al enkele jaren oud. Ik ben enerzijds tevreden dat we dit debat hier in de openbaarheid hebben kunnen brengen en dat u een brief hebt geschreven. Anderzijds zegt dat ook wel iets over ons systeem. Als u als minister een bestuur zoals de provincie terug moet herinneren dat er besluiten en omzendbrieven zijn die nog maar 2 of 3 jaar oud zijn, dan is er een probleem qua bestuurlijkheid.

U hebt nu die brief geschreven. Dat is een goede zaak. Maar de reden waarom ik die vraag vandaag stel en waarom die actueel is, is het feit dat in alle provincieraden nu ook de rekeningen op tafel liggen. Het is nu het moment om in te grijpen en de omzendbrief en de artikels toe te passen. Want als we het nu niet doen bij de rekeningen, dan zijn we een jaar verder. Minister, als u, gelet op de bekendmaking en de toegevingen van sommige partijen in de media, weet dat er overtredingen zijn, wat zult u dan concreet doen als de rekeningen bij de deputatie gewoon passeren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Reekmans, de hardnekkigheid waarmee u probeert mij verantwoordelijk te maken in dit dossier heeft iets pervers. U zoekt hier een forum. U pakt de minister van Binnenlands Bestuur aan, van wie u perfect weet dat hij ter zake niet de verantwoordelijkheid, niet de bevoegdheid heeft.

Ik heb u een correct antwoord gegeven. Dat was niet zo lang geleden, namelijk in mei. Ik heb toen gezegd dat er geen omzendbrief is maar een besluit van de Vlaamse Regering, waarin staat dat die financiering aan de fracties niet mag worden gebruikt voor partijfinanciering, noch voor campagnes of voor verkiezingen. Ik heb eraan toegevoegd dat uit persverslagen bleek dat minstens twee partijen in Vlaams-Brabant zeggen dat ze die wel hebben gebruikt voor partijfinanciering. Ik heb gezegd dat dat een verantwoordelijkheid is van de deputatie en dat het de taak van de deputatie is om daarop toe te kijken. De politiek verantwoordelijke moet dat toepassen. Ik heb ook gezegd dat ik hen zal herinneren aan het besluit van de Vlaamse Regering. Ik heb dat ook gedaan via de brief van 16 juni. U hebt daar een afschrift van gevraagd. Ik heb die in alle openheid bezorgd. Ik heb dus gedaan wat ik moest doen. Ik heb geschreven naar de deputaties dat ze de bedragen niet mochten gebruiken voor partijfinanciering. Als zou blijken dat dat wel gebeurt, dan moeten ze, overeenkomstig dat besluit, terugvorderen of compenseren naar aanleiding van de begroting van het volgende werkingsjaar. Dat heeft dus met rekeningen op zich niets te maken. Als er een compensatie zou zijn, dan zou het in de begroting moeten zijn, maar niet in de rekening.

Geef toe, op 16 juni heb ik gedaan wat ik moest doen. Ik heb die brief gestuurd. Het is een beetje vroeg om nu te zeggen wat er zal gebeuren op dit moment. Ik neem aan dat de deputaties allemaal hun verantwoordelijkheid zullen opnemen. Ik heb nog geen antwoord gekregen. Het is ook nog wat vroeg. Ik wacht dat af. Ik blijf beklemtonen dat de controle toekomt aan het Rekenhof. Het Rekenhof is een instelling van dit huis, van het parlement. Het is aan het Rekenhof om daarop toe te zien. Ik zal de zaak blijven opvolgen voor wat mijn bevoegdheden betreft. Maar, alstublieft, probeer niet mij verantwoordelijk te maken voor eventuele terugvorderingen, die ook nog moeten vaststaan. U gaat ervan uit dat dat allemaal zo is. Laten we eerst de deputaties hun verantwoordelijkheid opnemen en dan zien hoe ze ermee omgaan.

De heer Peter Reekmans: Minister, u zegt dat ik ervan uitga dat het zo is. Ik hoor partijvoorzitters het zeggen. Ik hoor het de partijvoorzitter van Open Vld zeggen. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

Er zijn nog partijen. Ik hoor andere partijen zeggen dat de financiering wordt gebruikt voor iets anders. En er is een besluit van de Vlaamse Regering. U zegt dat ik probeer het debat naar hier te brengen. Dat is nogal evident, minister! Ik ben Vlaams Parlements lid. Het is mijn taak om de minister die toezicht uitoefent op de provincies, en dat bent u nog altijd, te ondervragen. Er is een besluit van de Vlaamse Regering dat niet wordt nageleefd. Het is toch een van uw taken om erop toe te zien dat besluiten van de Vlaamse Regering worden nageleefd. U kunt toch niet zeggen dat u daar niets mee te maken hebt en dat ik u dat in de schoenen probeer te schuiven.

Nog sterker, minister, is dat ik vaststel dat u nu die brief naar de deputatie stuurt en dat er partijen zijn die openlijk toegeven dat het niet correct is gebeurd. Heeft de deputatie de afgelopen jaren dan haar job niet gedaan? Spreken over fraude is misschien een te zwaar woord, maar is men dan met die bewijsstukken niet correct omgesprongen? Want hoe kon dat anders verhaald en uitbetaald worden?

Minister, u moet zich niet verschuilen achter het Rekenhof. Het zal er een vette kluif aan hebben. U moet toch eens kijken wat effectief kan gebeuren om al die dingen die vandaag niet transparant verlopen, correct toe te passen. Dat is concreet mijn vraag. De rekeningen liggen op tafel. Nu moet u ingrijpen, anders zijn we weer een jaar verder.

De voorzitter: De heer Durnez heeft het woord.

De heer Jan Durnez: Voorzitter, ik ga verder op wat ik op 26 mei al heb gezegd. Ik heb ondertussen het nazicht gedaan. Wat de heer Reekmans naar buiten brengt als een verveelvoudiging van de betoelaging, is in de vijf provincies samen een stijging van 0,6 percent ten aanzien van 2005. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Ik denk dat dat duidelijk is. De bedragen zijn zelfs niet geïndexeerd.

Het zijn provinciale reglementen die goedgekeurd zijn en uiteraard moeten worden toegepast. Het Rekenhof ziet daarop toe. Ik heb zelf die bevoegdheid vele jaren uitgeoefend. Ik kan u zeggen dat het binnen de provincie waar ik actief was, zeer grondig is nagezien, én door de diensten én door de deputatie zelf. Mijn geweten is zeer zuiver, mijnheer Reekmans. De reglementen zijn transparant, de bedragen zijn transparant. De politieke partijen kunnen die nazien. Het Rekenhof ziet die na, en als er een fout zou zijn, zal die, zoals in andere subsidiëringen, moeten worden rechtgezet. Maar dat zal zeer miniem zijn, dat kan ik u garanderen.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, minister, collega's, het besluit van de Vlaamse Regering moet worden toegepast door de deputaties. Er is ook toezicht vanuit de provincieraden. Uiteindelijk worden die bedragen gestort aan een aparte vzw, waar er een transparante boekhouding bestaat. Jaarlijks moeten ook bewijzen worden geleverd ten aanzien van de provincieraad. Er is een interne audit en ook het Rekenhof kijkt erop toe. Er bestaat een pak controlemechanismen dat ertoe moet leiden dat alles correct gebeurt.

Ik wil antwoorden op de vraag van de heer Reekmans wanneer hij mijn partij daarin vernoemt. Mijnheer Reekmans, niets is minder waar dan de beschuldigingen die u hier uit. Ik heb me ondertussen ook geïnformeerd bij tal van fractievoorzitters in de provincieraden van mijn partij. U kunt ervan op aan dat alles zeer correct gebeurt en dat alles zeer goed wordt gecontroleerd. Het is in de eerste plaats aan de deputaties, de provincieraden, het Rekenhof en aan alle controlemechanismen die bestaan, om toezicht uit te oefenen op de bedragen die worden gestort aan de fracties. Uiteraard zal de minister van Binnenlands Bestuur toezicht uitoefenen. Wanneer er klachten zouden toekomen, is het zijn taak om in te grijpen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: De minister heeft duidelijk geantwoord. Hij heeft al meer gedaan dan hij moest doen, maar u schijnt nu te suggereren dat de minister ook dingen moet

doen die hij niet mag doen. Hij heeft duidelijk gezegd dat de verantwoordelijkheden liggen bij de deputatie enerzijds en het Rekenhof anderzijds. Blijf rustig, mijnheer Reekmans, zou ik zeggen. Laat de deputatie haar werk doen en laat bij het indienen van de rekeningen de administratie de stukken controleren. Als er aanvullende informatie moet worden opgevraagd, laat dat dan gebeuren, dan kunnen we zien wat de deputaties gaan doen en wat het Rekenhof gaat doen. U mag toch niet van de minister vragen dat hij in de plaats zou treden van de deputatie of van het Rekenhof.

Minister Geert Bourgeois: Ik sluit me aan bij de laatste uiteenzetting. Mijnheer Reekmans, u blinkt uit in vaagheid. U zegt: u zou moeten handelen, u zou moeten optreden, u moet gebruikmaken van uw bevoegdheden. Zeg me eens wat ik kan doen. Ik kan niet in de plaats treden van de deputaties. Ik kan geen maatregelen nemen. Ik kan dat onderzoek niet voeren. Wanneer zou komen vast te staan dat er fouten zijn gebeurd, kan ik dat niet zelf terugvorderen.

Ik neem mijn verantwoordelijkheid. Ik heb alle deputaties aangeschreven. Ze zijn democratisch verkozen. Ze zijn verantwoording verschuldigd aan de provincieraad en aan hun kiezers. Ik ga ervan uit dat als er fouten zijn gebeurd, dat zal worden gecontroleerd en ze de nodige maatregelen zullen nemen. Ik heb hen uitdrukkelijk gewezen op het besluit van de Vlaamse Regering dat bepaalt dat, wanneer er uitgaven gedaan zijn in tegenstrijd met het besluit van de Vlaamse Regering, die uitgaven moeten worden teruggevorderd of gecompenseerd op volgende werkjaren. Dat is nu een verantwoordelijkheid van de deputaties.

Mijn brief dateert van 16 juni. Ik wacht op hun antwoord. Ik zal zien hoe zij reageren. Ik ga er ook in volle vertrouwen van uit dat ze hun verantwoordelijkheid zullen nemen. Ik voeg eraan toe dat elke fractie overeenkomstig het besluit van 2007 elk jaar een gedetailleerde staat van de uitgaven moet indienen. Er zijn voldoende controlemogelijkheden. Nog eens: het Rekenhof kan zijn taak opnemen. Ik kan geen instructies geven aan het Rekenhof. Het Rekenhof is een parlementaire instelling, geen instelling van de regering.

Alle mogelijke maatregelen om te controleren, zijn in stelling gebracht. Het besluit van de Vlaamse Regering is zeer helder en niet voor interpretatie vatbaar. Ik wacht af en we zullen zien hoe de deputaties reageren. Ik ga er echter van uit dat zij ten volle hun verantwoordelijkheid zullen nemen.

De heer Peter Reekmans: Minister, dat u na mijn vorige interventie een brief hebt geschreven, bewijst wel degelijk dat u weet dat er iets schort. Anders zou u die brief niet hebben geschreven. *(Opmerkingen van minister Geert Bourgeois)*

Ik stel alleen vast dat in 2003 1,2 miljoen euro is toegekend voor de werking van de politieke fracties in de provincies, en dat dit bedrag nauwelijks 5 jaar later is verviervoudigd, tot 4,4 miljoen euro. Men heeft de mond vol over het beperken van de rol van de provincies, maar ik stel vast dat men de voorbije jaren die verviervoudiging heeft gedaan voor de werking van de politieke fracties in de provincies. De collega's moeten me dan eens uitleggen in welk opzicht de provincies aan belang hebben bijgewonnen zodat de politieke partijen er meer geld moesten krijgen. Dat wordt me niet uitgelegd. Hier wordt gewoon met een besluit van de Vlaamse Regering en met een omzendbrief geschermd die eigenlijk niet worden toegepast.

Minister, u vraagt me wat u dan moet doen. Schaf dan alstublieft dat regeringsbesluit en die omzendbrieven af, als u ze toch niet toepast. Stop ermee de mensen zand in de ogen te strooien. Zo is het immers: nog geen enkele keer is er een rekening afgekeurd of zijn de bewijsstukken gecontroleerd, en u weet dat. Ik vraag alleen dat u transparantie zou geven. Politieke vrienden van alle kleuren in dit halfrond, doe na de verkiezingen wat u in de verkiezingscampagne hebt beloofd en zet de tering naar de nering. Stop de politieke zelfbediening en doe de broodnodige besparingen voor eigen deur. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de conclusies uit het aflopende proefproject inzake dienstencheques voor kinderopvang

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, minister, geachte leden, vandaag, op 30 juni, valt het doek over de proeftuinen van de dienstencheques in de kinderopvang. We hebben die de vorige legislatuur opgestart, omdat er heel duidelijk een nood ter zake is bij gezinnen – vooral dan bij gezinnen met tweeverdieners en zelfstandigen, maar ook bij alleenstaande ouders. Op die manier wordt geprobeerd gezin en werk te combineren. U hebt dat op 28 mei uiteindelijk verlengd, tot vandaag. Ik heb u ter zake nog een schriftelijke vraag gesteld. Er is ook een tijdje een vacuüm geweest omdat u eigenlijk niets had gedaan met dat project, dat na 1 jaar ten einde liep. Nadat ik u de vraag had gesteld, hebt u dat uit eerlijke schaamte even geregulariseerd, zodat het tot vandaag regulier is.

Dat betekent dat driehonderd gezinnen in vier steden eigenlijk de klos zijn. In Kortrijk gaat het vooral over zelfstandiggezinnen, over gezinnen die ook de duurste cheques betalen. De cheques waren immers inkomensgerelateerd. Het gaat over zelfstandigen, die nog willen werken en hard willen werken, maar die inderdaad wat steun nodig hebben om dat te combineren. In Tienen zien we een heel ander beeld. Daar zijn het de goedkoopste cheques die worden opgenomen. Sociaal-economisch gezien gaat het over heel wat alleenstaande ouders die het heel moeilijk hebben en al evenmin terechtkunnen bij de reguliere opvang. Wij vinden dus dat het proefproject perfect aantoont wat er kan met dienstencheques in de kinderopvang. Die cheques maken die combinatie tussen gezin en werk mogelijk voor een aantal gezinnen. Het ontgoocht ons dan ook dat u dit een stille dood zult laten sterven. Ik hoor althans bij de vier projecten dat dit een stille dood sterft.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik kan alleen maar zeggen dat uw analyse van de feiten alleszins in die zin klopt dat het chequesysteem is verlengd tot morgen. Er waren immers nog een aantal cheques in omloop, en het was duidelijk dat dit ook enigszins aan het schooljaar was gebonden. Het experiment is voorbij en er zal nu een evaluatie worden gemaakt, zoals dat, naar ik aanneem, hoort bij experimenten.

U schijnt al een aantal conclusies te kunnen trekken. Ik heb dat evaluatieverslag nog niet gezien. Het zal allicht in de loop van de volgende maanden worden opgemaakt vanuit Werk en Sociale Economie en in samenwerking met Kind en Gezin. Dan zullen we nagaan hoe we daaruit in de toekomst lering kunnen trekken. Het enige cijfer dat ik uit mijn hoofd kan citeren, is dat er in april ongeveer 20.000 van de 230.000 beschikbare cheques waren verkocht en dat er ongeveer 7,8 percent van het totale pakket gebruikt was. Ik heb daarover trouwens in de commissie al een aantal cijfers gegeven. Maar cijfers zeggen niet alles. Als de evaluatie door de diensten zal zijn opgesteld, zullen we zien wat we daaruit voor de toekomst kunnen onthouden.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik ben blij dat u het minstens nog een kans geeft en dat de evaluatie niet alleen op de botte cijfers gebeurt. Als je kijkt naar de absolute getallen van de opname van de cheques, zou je de indruk kunnen hebben dat het inderdaad een zeer beperkte opname is. Als je weet dat driehonderd gezinnen hierdoor de kans hebben gekregen om die combinatie van werk en gezin echt waar te maken en dit zowel in het segment van de hardwerkende zelfstandige tweeverdieners als in de kwetsbare groep van alleenstaande ouders, bijvoorbeeld in Tienen, dan weet je dat het hun grote vrees is dat wat opgebouwd is, gewoon verdwijnt naar het zwarte circuit. Dienstencheques hebben in elk geval de verdienste

dat ze een zwarte economie wit maken, en daar is iedereen mee gediend. Met nog de toegevoegde waarde dat voor een aantal gezinnen dit echt de enige manier is om én voor de kinderen een kwalitatieve opvang te hebben én zelf ook actief beroepsmatig in de samenleving betrokken te blijven.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Als maar 10 percent of minder dan 10 percent van het budget voor kinderopvang gebruikt is, moeten we realistisch zijn. Er is zoveel nood aan kinderopvang die niet wordt ingevuld. Dan lijkt het me toch wel zinvol om op een objectieve manier te onderzoeken op welke manier die beschikbare 230.000 euro ruimer kan worden ingezet. Uiteindelijk was het een proefproject, beperkt tot een aantal steden. Het getuigt van degelijkheid dat men bekijkt op welke zinnigere manier dat kan worden ingezet dan nu, waarbij men het, terecht, in die steden een hele periode heeft geprobeerd.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: We zullen de evaluatie maken. Werken met dienstencheques is een heel duur systeem. Het gaat om een een-op-eenrelatie: één begeleider en één kind. De middelen waarover we beschikken, zijn beperkt. We hebben heel wat wachtlijsten met mensen die helemaal geen kinderopvang hebben. Dan moeten er keuzes worden gemaakt. De vraag is ook of het goed is om met dienstencheques te werken in de zorgsector. Dat zullen we in de evaluatie verder bekijken. We hebben het hierover vorige week al gehad. Er zijn de vorige maanden een aantal problemen geweest met onthaalouders. Met betrekking tot kwaliteitsgaranties en opleidingen enzovoort blijft er nog heel wat te doen. De minister heeft daarop al geantwoord. Zowel preventief als curatief moeten er heel wat zaken gebeuren. Als je dat doet met dienstencheques, is het de vraag of daar de nodige kwalificaties tegenover zullen staan. U zegt dat we op die manier zwart werk wit zullen maken. Professor Pacolet heeft daarover een studie gemaakt. Het is nog eens bevestigd dat het maar over een zeer klein gedeelte gaat.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, mijn fractie wil de dienstencheques niet a priori verdedigen. We willen ze echter ook niet onmiddellijk afschieten. De proefprojecten lopen vandaag ten einde. Het lijkt me belangrijk de evaluatie af te wachten. Een aantal leden van de meerderheid trekken nu al voorbarige conclusies. De middelen zijn beperkt. We moeten de juiste keuzes maken. Ik zou die keuzes echter liever maken zodra we de resultaten van de evaluatie kennen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, in tegenstelling tot mevrouw Claes en mevrouw De Vits, zijn wij absoluut voor een systeem met dienstencheques te vinden. De minister verklaart vaak dat hij iets wil onderzoeken, dat er proefprojecten moeten komen en dat daarop een evaluatie moet volgen. Het is net op dat ogenblik dat bepaalde zaken moeten worden bijgestuurd. We mogen de schouders niet laten hangen. Indien we door middel van dienstencheques 10 percent kunnen bereiken, kunnen we 10 percent de vrije keuze voor die dienstencheques bieden. Wij pleiten voor die vrije keuze. Dat is het verschil tussen de beleidsvisie van de meerderheid en de beleidsvisie van mijn partij.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, uw wegen zijn ondoorgrondelijk. Blijkbaar bent u ditmaal alfabetisch te werk gegaan. Na mevrouw Dillen, mevrouw De Vits en mevrouw De Waele is het nu de beurt aan mevrouw Vogels.

Ik zou mevrouw Ceysens duidelijk willen maken dat de dienstencheques destijds met de beste bedoelingen zijn gecreëerd. Ze waren bedoeld om ouderen met late en onregelmatige uren flexibele opvang te bieden. Nu het proefproject is afgelopen, blijkt dat ouders met

flexibele werkuren, zoals mensen die aan de kassa van een supermarkt zitten, die cheques niet gebruiken. Aangezien ze te duur zijn, zijn de dienstencheques voor die mensen niet geschikt. Het gebruikerspercentage toont duidelijk aan dat ze die cheques niet gebruiken. Op een bepaald ogenblik moeten we durven toegeven dat het goedbedoeld was, maar dat het niet werkt. Dit is niet het instrument om in verband met de flexibele opvang soelaas te bieden.

Die conclusie opent een nieuw maatschappelijk debat. Op basis van de evaluatie moeten we ons de vraag stellen hoe het dan wel moet. Kleine kinderen moeten misschien niet altijd worden opgevangen. Ze horen meer thuis te zijn. Misschien moeten we meer in de richting van thuis kredieten evolueren. De dienstencheques vormen in elk geval niet de juiste methode om een antwoord te geven op de terechte vraag die destijds is gesteld. We moeten dat durven toegeven.

Minister Jo Vandeurzen: Ik heb daar niets aan toe te voegen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb hier des te meer aan toe te voegen.

Mevrouw De Vits, indien u het dossier zou hebben bekeken, zou u weten dat het mogelijk moet zijn vijf kinderen per persoon op te nemen. Dat staat uitdrukkelijk in de voorwaarden.

Mevrouw Mia De Vits: Mevrouw Ceysens, u moet niet zeggen dat ik het dossier niet ken.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik huiver van de bedoelingen van de Vlaamse Regering met de persoonsgebonden budgetten voor personen met een handicap en de dienstencheques. Alles wat de mensen enigszins emancipeert en individualiseert, alles wat de mensen in staat stelt zelf hun leven te leiden op de manier die hen zint, houdt deze Vlaamse Regering tegen. De Vlaamse Regering ziet de overheid als aanbieder. De overheid verzorgt een aanbod dat de mensen kunnen gebruiken. Ze mogen echter niet zelf kiezen voor de instrumenten die hen schikken.

Dat is juist het beleid waar we voor staan, namelijk dat gebruikers, zowel personen met een handicap, ouderen als in de kinderopvang, zelf het heft in handen krijgen. Ik raad iedereen aan om met de vier steden, Ronse, Kortrijk, Mechelen en Tienen, contact op te nemen en u zult allemaal laaiend enthousiaste mensen horen die zeggen dat het nu past bekend begint te geraken en te leven. Die 10 procent zal ongetwijfeld groeien als u het een eerlijke kans wilt geven. We hebben de indruk dat het dat vandaag niet krijgt en we blijven fervente voorstanders van dienstencheques, tenzij, mevrouw De Vits, we erin slagen om arbeid in zijn geheel goedkoper te maken. Dat blijft onze absolute voorkeur wegdragen. Met de duurte van de arbeid kunnen we vandaag alleen door middel van dienstencheques wat levenskwaliteit binnen het bereik van mensen brengen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het personeelstekort in de ziekenhuissector en de sluiting van sommige ziekenhuisafdelingen tijdens de vakantieperiode

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: De problematiek van het personeelstekort in de ziekenhuissector is uiteraard niet nieuw. We hebben het daar al heel veel keren over gehad. Ik lees dat bepaalde grote ziekenhuizen, zeker in grote steden als Antwerpen en Gent, zeggen dat ze met de vakantie voor de deur bepaalde afdelingen, onder meer geriatrie, moeten sluiten. Ik ben zeker de eerste om te stellen dat het personeel uiteraard zijn welverdiende vakantie moet kunnen opnemen. Wat betreft het bestaande personeelstekort weet ik, minister, dat u het plan voor meer werkgelegenheid en voor het aantrekken van bijkomend verzorgend personeel hebt. Dat

is iets op lange termijn. Maar voor de korte termijn stellen er zich toch nijpende problemen. Vandaar mijn vraag of er een mogelijkheid bestaat – en ik weet dat men daar zeer voorzichtig moet mee zijn want er is nog altijd in de eerste plaats de kwaliteit die verzekerd moet worden – om laatstejaarsstudenten in te schakelen tijdens vakantieperiodes om welbepaalde taken – en dan moet ook omschreven worden over welke taken het gaat – te laten uitvoeren en andere logistieke taken te laten uitvoeren door jobstudenten.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Dit is inderdaad een problematiek die zich stelt. Ik zou het wel nog ruimer willen stellen. Niet alleen in de ziekenhuizen, maar ook in de woonzorgcentra is de problematiek van de vakantieperiode een reële uitdaging. Als mijn informatie juist is, is dat niet alleen iets specifiek voor ons land. In de ons omringende landen spelen dezelfde fenomenen.

Ik ga een kleine nuance aanbrengen. Ik ben genoeg actief geweest in de sector om te weten dat een aantal activiteiten van een ziekenhuis wat terugvallen tijdens de vakantie, al was het maar omdat ook geneesheren met verlof gaan en een aantal geplande zaken niet doorgaan enzovoort. Concreet ken ik situaties waar men gewoon op dat moment de capaciteit begint te verminderen en probeert te rationaliseren. Op die manier kan men de vakantie van het personeel goed organiseren.

Uw suggestie is uiteraard belangrijk en te onderzoeken. Er zijn daarover twee elementen te zeggen. Op dit moment is het zo dat men, als men bachelor of HBO5 verpleegkunde studeert en men is het eerste jaar geslaagd, de registratie kan vragen en men dan de taken van een verzorgkundige kan uitvoeren. Er is dus een mogelijkheid gecreëerd om mensen in opleiding al een stuk in de zorgsector te laten functioneren. Zoals u weet, moet wat men kan en mag doen, geregeld worden in het koninklijk besluit 78 en daar is een link gemaakt. Mensen die het eerste jaar succesvol beëindigd hebben, kunnen na registratie een aantal zorgtaken opnemen. Anders kunnen studenten alleen maar logistieke functies uitvoeren. Alle andere denksporen kunnen alleszins niet door ons beslist worden en daarover moet overleg worden gevoerd met de federale overheid. En dan zit men middenin in het debat wat in de toekomst al dan niet de taken van een verpleegkundige zullen zijn.

Met wat er op dit moment mogelijk is, denk ik dat we eerst met de sector moeten bekijken wat er al maximaal wordt uitgeput. Ik heb geen zicht op wat er in ziekenhuizen concreet gebeurt. Ik geef u een beetje de stand van zaken. Als we verder willen gaan, moet er gesproken worden met de federale overheid.

Mevrouw Mia De Vits: Dan zou ik graag hebben, minister, dat op korte termijn met de sector wordt nagekeken of de mogelijkheden die er al bestaan, maximaal uitgeput worden. Als die inderdaad maximaal worden uitgeput, dan begrijp ik niet dat bepaalde directies zeggen dat ze moeten overgaan tot de sluiting van kleine afdelingen. Voor andere en meer mogelijkheden is inderdaad overleg met de federale regering nodig. Ik veronderstel dat we dat niet meer opgelost zullen krijgen voor deze vakantieperiode.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, net als u wil ik een nuance aanbrengen in het debat en u vragen om niet te snel een beslissing te nemen, toch niet op korte termijn, maar eens goed na te kijken wat precies de oorzaak is van de sluiting van sommige afdelingen. Ik had gisteren mijn zus op bezoek, die verpleegster is in een groot ziekenhuis in Aalst. Zij was een beetje verwonderd over de uitspraken op radio en tv. Bij hen is er ook een sluiting in de afdeling geriatrie, maar de reden daarvoor is dat er veel patiënten weggaan in de vakantie omdat kinderen hun ouders in de vakantie toch nog bij zich nemen. Dat is dus een positiever verhaal.

Ik wil er dan ook voor pleiten om na te kijken wat de juiste oorzaak is van de sluiting van sommige afdelingen.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, minister, ik wil het specifiek over mijn streek hebben. Ik woon aan de kust. Er zijn veel ziekenhuizen aan de kust, van Knokke tot in Oostende. Als die dan afdelingen gaan sluiten – er zijn enorm veel toeristen, er gebeuren enorm veel ongevallen – dan is het niet zo evident om die mensen op te vangen. Dat geldt zeker ook voor geriatrie. Het gaat vaak om mensen die zwaar hulpbehoevend zijn. Als de warmte zo blijft aanhouden, zijn dat ook risicopatiënten, hartpatiënten, mensen die zwaar ziek zijn. Ik zou het jammer vinden mochten die afdelingen sluiten.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, collega's, het fenomeen van personeelstekort doet zich in vakantieperiodes in alle sectoren voor, maar in de zorgsector voelt men dat natuurlijk bijzonder hard, niet het minst omdat wij hier een zeer goede gezondheidszorg hebben, wat nogal wat mensen uit het buitenland aantrekt. Ik heb het al eerder gezegd: wij zijn hier soms de ziekenboeg van de wereld.

Ik heb in een eerdere commissievergadering al aangehaald dat de oorzaken van dat personeelstekort moeilijk te achterhalen zijn, ook omdat verschillende studies elkaar tegenspreken. Men zegt bijvoorbeeld dat de lonen en arbeidsomstandigheden bijzonder goed zijn. Ik vind dat raar. Men zou denken dat de lonen en arbeidsomstandigheden net heel lastig zijn in die sector. Ook de opleidingen zijn goed. We moeten dus in eerste instantie eens goed onderzoeken waar de oorzaken precies liggen.

Het wil nu wel lukken, minister, dat ik vanmorgen een artikel heb gelezen in Verso, waarin staat dat allochtone ouderen specifiek aangepaste zorg vragen en dat de vertegenwoordigers van de zorgsector een versterking vragen van interculturele bemiddelaars en sociale tolkdiensten gratis ter beschikking willen laten stellen van hulpverleners. Hoe gaat u daarop inspelen? Dat zal de druk op het personeel immers weer verhogen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik wil mij aansluiten bij diegenen die zeggen dat het een keuze is van sommige ziekenhuizen om bepaalde afdelingen te sluiten, niet alleen omdat de artsen vakantie nemen, maar ook omdat veel patiënten, waar mogelijk, ingrepen uitstellen, waardoor er als het ware een 'ondervraag' is tijdens die vakantieperiode.

Maar ik ben wel blij dat men dit aangrijpt om het tekort nog maar eens aan te kaarten. We weten dat al een aantal jaren. Ik ben vooral blij dat het nu gebeurt, op het moment dat nog veel studenten hun richting moeten kiezen. In die zin is het positief. Het kan alleen maar tot gevolg hebben dat meer studenten de keuze voor de zorgsector maken. We moeten verder werken. De minister heeft een langetermijnplanning uitgewerkt met verschillende initiatieven. We moeten alle mogelijke initiatieven blijvend onder de aandacht brengen.

We moeten ook zoeken naar de redenen waarom personeelsleden uit de sector stappen. Mevrouw Coppé heeft daar een zeer interessante studie over gemaakt, waar we wat lessen uit kunnen trekken.

Minister Jo Vandeuren: Ik wil graag ingaan op de suggestie van mevrouw De Vits. Ik zal de koepels binnenkort zien en dan eens peilen naar de omvang van het fenomeen, naar de oorzaken en naar mogelijke suggesties om daarop in te spelen. Dat is het eerste: objectiveren en nagaan of er fundamentele zaken aan de orde zijn. Ik zal u daarover informeren.

Mevrouw Mia De Vits: Ik heb daar verder niets aan toe te voegen. Ik dank u voor dit initiatief, minister.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering enkele minuten.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.26 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 16.38 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 18-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010

– 19-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010

– 508 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 16

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, we gaan verder met de algemene bespreking van de ontwerpen van decreet. Veel sprekers van deze ochtend ontbreken nog. De heer Van den Heuvel is er niet, de heer Tack zie ik niet, de heer Van Mechelen is aanwezig, de heer Crombez ontbreekt, de heer Van Dijk is aanwezig, mevrouw Celis is er, de heer Vereeck is aanwezig, de heer Watteeuw eveneens, en de heer Caron is aanwezig.

Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, beste collega's, vooreerst wil ik me aansluiten bij al degenen die deze voormiddag hebben gezegd dat we in de commissie goede discussies gevoerd hebben. Ze waren inhoudelijk sterk.

Eén spreker had het vanmorgen over de begrotingsopmaak 2010. Ik ga die discussie niet overdoen. Onze doelstellingen zijn ambitieus, zeker in deze crisistijden. Zoals de heer Van den Heuvel zei, moeten we maar eens naar het binnen- en buitenland kijken om te zien hoe ambitieus we wel zijn. Met de begrotingscontrole behouden we hetzelfde doel.

Voor een reactie op de opmerkingen van deze morgen, wil ik beginnen met een dankwoord aan de commissievoorzitter, de heer Van Rompuy, ook voor zijn betoog van deze ochtend. Ik wil me aansluiten bij wat hij naar voren heeft gebracht. Wie dat gemist heeft, wil ik aanraden om het verslag te lezen. Hij plaatst – wat mij betreft toch – alles in een ander perspectief.

Ik ga kort op een aantal opmerkingen van deze morgen in. Ze zijn, denk ik, allemaal al in de commissie aan bod gekomen, maar ik meen dat het nuttig is om korter op een aantal van die bemerkingen die al in de commissie werden besproken, in te gaan.

Uiteraard is een van de eerste dingen de onderbenutting. Ik wil toch even opnieuw naar voren brengen dat we enerzijds de inschatting hebben gehad van bij de begrotingsopmaak van wat een onderbenutting kan zijn, en nu hebben we bij de budgetcontrole een heel conservatieve tweede berekening gemaakt, conservatief, omdat we ons baseren op een heel laag percentage van vorig jaar, de 1,37 percent. Bovendien hebben we dat percentage op een aantal vlakken nog gecorrigeerd. Het verschil tussen wat we in de begrotingsopmaak hadden enerzijds en de conservatieve inschatting anderzijds, hebben we als regering geblokkeerd in beleids- en

betaalkredieten. Dit is een zaak van voorzichtigheid die de regering naar voren heeft willen brengen.

Een tweede punt dat regelmatig aan bod komt, is dat we geen inzage geven in voorbereidende documenten. Ik wil daarover opnieuw benadrukken dat we uiteraard technische bilaterales hebben, maar dat, indien we die allemaal ter beschikking zouden stellen, ze toch in een ander daglicht zouden komen te staan en dat ministers dan wellicht ook de technische bilaterales graag gevalideerd zouden zien voor ze in de openbaarheid komen. Dan zouden we in de rare situatie terechtkomen dat technische bilaterales en politieke bilaterales door elkaar vloeien. Ik denk dat het nog belangrijker is om op te merken bij de vraag over het al dan niet inzien van voorbereidende documenten, dat het uiteraard het parlement is dat een discussie moet voeren over de collegiale beslissing en de besluitvorming van de Vlaamse Regering en niet over de weg die de Vlaamse Regering heeft gekozen om tot die besluitvorming te gekomen. Mij lijkt het vanzelfsprekend dat er geen inzage is in de voorbereidende documenten.

Een derde bedenking betreft de eenmalige inkomsten van VMM-gronden (Vlaamse Milieu-maatschappij) en de RWZI-verkoop (rioolwaterzuiveringsinstallatie). Ik meen dat daar eigenlijk een hele sterke bedrijfslogica achter zit: Aquafin moet water zuiveren en om water te kunnen zuiveren, zijn die gronden en RWZI's nodig.

Ook de roadshows zijn vrij duidelijk. Met de roadshows die we in de maand mei hebben gedaan, willen we vooral dat de financiële instellingen op de hoogte worden gehouden van de stand van zaken waar we begrotingsmatig mee bezig zijn, zodat we, na de periode waarin we niet op financiële markten een beroep dienden te doen, transparant communiceren met de financiële instellingen. Ik heb zowel in mijn beleidsnota als tijdens de bespreking in de commissie ook duidelijk aangegeven dat een gebrek aan informatie bij financiële instellingen snel tot 30 basispunten extra kosten kan leiden. Het is zeker een roadshow waard om die 30 basispunten te kunnen wegwerken.

Over ESR8 en de opmerking dat we misschien, confer de Griekse tragedie, naar een herkwalificatie gaan, wil ik toch heel duidelijk opnieuw stellen dat teneinde de kans op herkwalificatie te minimaliseren, wij hierbij telkenmale bij elk project – want we hebben nu het principe goedgekeurd dat er middelen kunnen zijn voor diverse projecten in Onderzoek en Ontwikkeling en in het Medisch Centrum Vlaanderen – zal worden nagegaan of de investering voldoende rendement en/of rente oplevert. Dat is de filosofie. Met deze manier van werken gaan wij ervan uit dat er niet geherkwalificeerd zal worden.

De heer Van Mechelen sprak over het stijgende begrotingstekort dat hij heeft vastgesteld bij de budgetcontrole. Eigenlijk is het vrij eenvoudig: dat is te wijten aan de beslissing van de regering om in 140 miljoen euro extra te voorzien voor Onderzoek en Ontwikkeling en voor Medisch Centrum Vlaanderen via de ESR8-participaties. Ik heb begrepen dat de meeste betogen van deze voormiddag de filosofie om daarvoor in extra geld te voorzien, ook ondersteunen.

Dan kom ik bij een aantal opmerkingen die werden aangehaald in het kader van de meerjarenbegroting. Ten eerste waren er opmerkingen over de parameters. Ik moet eigenlijk zeggen dat ik me daarover heb verbaasd.

Net zoals in het verleden doen wij een beroep op de laatste prognoses voor de korte termijn 2010-2011 van het economisch budget. Dat waren in dit geval de prognoses van 12 februari 2010. Voor de langere termijn doen we net zoals altijd een beroep op de economische vooruitzichten van het Planbureau. Dat waren dit keer de cijfers van december 2009.

Ik ben het ermee eens dat dat gevoelig is. Omdat we dat weten, hebben we er ook uitdrukkelijk voor gekozen om een sensibiliteitstabel toe te voegen. Ik denk dat vandaag niemand durft te zeggen wat de groeiparameters in 2014 zullen zijn. Als we zien hoe snel de parameters veranderen kan dat niet anders. We doen een beroep op dezelfde instanties als

altijd. Zoals de heer Crombez naar voren heeft gebracht, monitoren we uiteraard heel sterk elke verdere stap en kijken we waar er aanpassingen moeten gebeuren.

Er was een opmerking over het Breitsohlarrest. Moeten we daar wel of niet rekening mee houden? In het licht van de besprekingen met de federale regering, gaan wij er vandaag van uit dat de compensaties nog altijd aan bod kunnen komen. Ik ga in een meerjarenbegroting niet de indruk geven dat wij akkoord gaan dat er 21 percent btw zonder compensatie op komt. Dat neem ik dus nu nog niet op.

Een ander punt bij de meerjarenbegroting is het wel of niet bestemmen van nieuwe beleidsruimte. Heel veel mensen hebben het Rekenhof geciteerd. Ik wil erop wijzen dat het Rekenhof bij de voorstellingen naar voren heeft gebracht dat als je de vrije beleidsruimte die je verwacht met onzekere parameters al invult, je ook verwachtingen creëert. Misschien is het wijs om al die beleidsruimte niet op voorhand in te vullen.

Ik geef een mooi voorbeeld. Beeld u in dat we voor cao's nu al zouden inschrijven welke beleidsruimte we voorzien, terwijl de onderhandelingen nog volop bezig zijn. Dat zou niet verstandig zijn. Je moet dat afwachten. Als de parameters overeenkomen met wat we hebben voorzien, kun je in de meerjarenraming zien dat er een beleidsruimte is. Ik ga akkoord dat het een raming is.

Mijnheer Vereeck, u verwijst ernaar dat we in 2014 bijna 200 miljoen euro extra hebben. Is dat dan toch niet extra overschot? In de besprekingen van het regeerakkoord was er een vork in 2014 tussen 1 en 1,4 miljard euro. In de meerjarenbegroting heb ik 1 miljard euro genomen. Komt die 200 miljoen euro erbij, dan zit ik juist in het midden van de vork. We hebben in de meerjarenbegroting de verwachte extra beleidsruimte aangegeven, maar we zien dat daarbovenop nog een beetje extra beleidsruimte komt. Dat geeft de raming aan, niet meer of niet minder.

Er is vanmorgen gevraagd naar de laatste informatie over BAM. Ik heb het advies van het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) en van Eurostat gekregen. Ik citeer: "De NV Tunnel Liefkenshoek is thans door INR geklasseerd in de sector van niet-financiële vennootschappen in handen van de overheid. Op basis van de analyse van de ter beschikking gestelde informatie van de voormelde classificatie van NV Tunnel Liefkenshoek blijft de concessie met betrekking tot de Oosterweelverbinding momenteel behouden." Daarbij hoort een hele argumentatie. Onze argumentatie om de Oosterweelverbinding binnen Tunnel Liefkenshoek te brengen en zo buiten de begroting te houden zou worden aanvaard volgens het INR-advies en het Eurostatadvies.

Het beeld van Vlaanderen als 'Griekenland aan de Noordzee' in de uiteenzetting van de heer Van Rompuy, wil ik toch wat aanvullen. De rekening van de Vlaamse Gemeenschap is voor Moody's AAA. Dat is uitzonderlijk. Voor Standard and Poor's is dat AA+. Dat is excellent. Standard and Poor's stelt uitdrukkelijk dat de Vlaamse overheid de rating dankt aan haar goede financiële resultaten en aan haar vastberadenheid om haar begrotingstekort zo snel mogelijk weg te werken. Moody's zegt daar ook nog bij dat zij de kredietwaardigheid van de Vlaamse overheid hoger acht dan die van de federale overheid.

Tot slot heb ik nog een opmerking over de verkeersbelasting en de vraag of die in het programmadecreet niet verkeerdelijk is opgenomen. Ik overloop de verschillende artikelen die daar betrekking op hebben. U ziet dat het bij artikel 14 over de nalatigheidinterest gaat, bij artikel 15 over de administratieve geldboete, bij artikel 17 over de terugbetalingen. Artikel 18 regelt de zeer belangrijke hervorming waarbij de huidige federale uitnodiging tot betaling vervangen wordt door het uitsturen van een aanslagbiljet. Artikel 30 regelt de concrete betalingstermijn en zo meer. Ik denk dat het duidelijk is dat het gaat over de impact op de uitgaven en de duidelijke impact van de inkomsten en uitgaven betreffende de verkeersbelasting.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: De eigen inning van de verkeersbelasting gaat pas in 2011 van start. Het zal een impact hebben op de begroting van 2011. Daarmee ben ik het eens. Het heeft niets te maken met de begrotingsaanpassing 2010.

Minister Philippe Muyters: Als u even had gewacht, had ik de link daarmee gemaakt. Als de regeling in 2011 doorgaat, moet in de nodige programmering worden voorzien en is er nieuw te ontwikkelen ICT-applicatie nodig. We gaan dat niet uitvoeren als we niet weten wat we kunnen doen.

Ik herhaal dat ik ervan overtuigd ben dat de Vlaamse Regering met deze budgetcontrole de nodige maatregelen heeft genomen om de vooropgestelde doelstelling van het tekort van slechts 500 miljoen op het einde van het jaar te kunnen halen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: De heer Van Mechelen heeft zeker nog inhoudelijke opmerkingen, maar ik richt me tot de minister-president. Van op de oppositiebanken is duidelijk gevraagd naar grotere transparantie over het bedrag van 190 miljoen besparingen. We krijgen via de commissiesecretaris de laconieke mededeling dat het elke minister vrijstaat om de besparing binnen zijn bevoegdheidsportefeuille al dan niet mee te delen. Er wordt op geen enkele manier op het debat en de door ons gestelde vragen ingegaan. Dat vind ik verwonderlijk. U bent een protagonist van het goed bestuur. Tot nader order wil ik dat ook erkennen. Maar van goed en transparant bestuur, de wet op de motivatieplicht en het openbaar bestuur gesproken: dit parlement heeft het recht om te weten waar er precies wordt bespaard.

Ik vraag de volledige lijst van besparingen van 190 miljoen aan het parlement over te maken. Een zeer bescheiden vraag van een nederige fractievoorzitter van de oppositie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Na deze prachtige afsluiter durf ik bijna niet meer het woord te nemen. Ik moet immers als minister-president en uitvoerende macht nog een grotere bescheidenheid aan de dag leggen. Er is in de schoot van de Vlaamse Regering afgesproken – dat heeft minister Muyters ook gezegd – dat elke minister deze informatie zou verstrekken. Elke minister die de vraag krijgt, zal daar ook op antwoorden.

De heer Sven Gatz: Gisteren hebben we de mededeling ontvangen dat het elke minister vrijstaat deze informatie al dan niet te geven. Daaruit leid ik af dat we ze eerder niet dan wel zullen krijgen. Als u me nu zegt dat het de bedoeling is dat het parlement de volledige inzage krijgt van de besparingen en de cijfers eerstdaags zullen bekend gemaakt worden, zou ik tevreden zijn. Ons verplichten om in elke commissie vragen te stellen wetende dat we op het einde van het parlementair jaar zijn aanbeland, is geen antwoord.

Ik vind dat het de taak van de regering is om zelf die lijst over te maken: dat mogen we op het einde van een constructief begrotingsdebat toch verlangen? Moeten wij nog bijkomende initiatieven nemen en van onze democratische rechten gebruik maken om die cijfers te krijgen? Of zal de regering in het kader van het goed bestuur die cijfers ter beschikking stellen?

Minister-president Kris Peeters: Met veel respect voor de oppositie en voor u in het bijzonder kan ik enkel benadrukken dat de ministers aan wie de vraag wordt gesteld, ze ook zullen beantwoorden. Dat is zo afgesproken, en met groot respect voor de vraagstellers zullen we de informatie geven.

De voorzitter: Minister-president, in het debat vanochtend heeft de heer Caron hier gezegd dat de minister van Cultuur haar cijfers heeft gegeven. Zullen de andere ministers dat ook doen?

Minister-president Kris Peeters: Als de andere ministers de vraag krijgen, zullen ze de cijfers meedelen.

Ik begrijp dat men transparantie verlangt. Het komt de betrokken ministers toe om die informatie te bezorgen. Als minister Schauvliege dat al heeft gedaan, dan is dat prima.

Ik heb begrepen dat de oppositie de commissiezaal heeft verlaten. Dat is natuurlijk haar recht. Ik vind wel dat de politiek van de lege stoel een povere invulling van een stoel is. Per definitie is hij dan leeg. Ik begrijp dus niet wat het probleem is.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik wil u dat graag toelichten, minister-president. In de mail staat letterlijk dat elke minister individueel over zijn lijst kan communiceren. In de verschillende commissies zullen we dus te weten komen wat er wordt geblokkeerd.

Maar hier ligt een andere vraag op tafel. Hier wordt gevraagd om een algemeen beeld te krijgen, over de departementen heen en zonder in detail te treden, want het is aan de vakministers zelf om toe te lichten waar die blokkeringen zich precies situeren.

Ik steun dus de vraag van de heer Gatz: overhandig ons alsjeblief de cijfers. Die vraag is dus niet gericht tot de vakministers, maar tot de minister van Financiën en Begroting, en heeft tot doel een algemeen beeld te verkrijgen.

Ik ga in op het verschil tussen de onderbenutting en de onderbenuttingsbuffer. Wij vragen geen informatie over de onderbenutting as such – in het verleden gebeurde dat ook niet – maar wel over de onderbenuttingsbuffer, want dat is een blokkering. Wij willen die informatie, niet tot op het niveau van de kredietlijnen, maar wel het totaalbeeld per minister. Dat mogen wij vandaag toch wel aan de minister van Begroting vragen?

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, minister, collega's, we discussiëren hier over een politieke kwestie en over een technische kwestie. De politieke kwestie bestaat erin dat nu, vlak voor de eindstemming van de begroting, geen duidelijkheid aan het parlement wordt verschaft. Dat parlement heeft één belangrijke, soevereine opdracht: de goedkeuring van de kredieten waarmee de regering kan werken. Als een gemeenteraad de gemeentebegroting goedkeurt, weet die raad meestal wel wat erin staat. De ratio legis van de niet-bekendmaking van die lijst van geblokkeerde kredieten ontgaat mij.

Het gaat, mijnheer Van Rompuy – en u hebt hier ooit andere woorden in dit parlement uitgesproken –, over de blokkering van 190 miljoen euro beleids- en betaalkredieten. In de begroting die we straks zullen goedkeuren, is dus 8 miljard Belgische frank geblokkeerd. Dat bedrag zal dus wel of niet worden besteed zonder dat wij weten wat de bestemming ervan is.

Het debat gaat ten gronde over 456 miljoen euro onderbenutting, waarvan het Rekenhof zegt dat de eerste kredieten die zullen worden onderbenut, de 190 miljoen euro zijn, die worden geblokkeerd. Daarom is het zo belangrijk om te weten waarover dit gaat, voor we die begroting goedkeuren. Eigenlijk zijn die 190 miljoen euro besparingen. Ik steun de regering daarin. Het zou toch wenselijk zijn dat voor we die begroting goedkeuren, weten waar er wordt bespaard. De jobkorting was vrij eenvoudig, maar hier gaat het over beleidskredieten.

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Minister-president, u verwijt ons dat we zijn weggelopen uit de commissie, dat een lege stoel pover is. Ik wil u eraan herinneren dat een aantal mensen van de meerderheid tijdens de discussies ook hebben gezegd dat het maar normaal zou zijn dat we inzage krijgen in die 190 miljoen euro. Ik heb deze morgen verslag uitgebracht en heb de heer Van den Heuvel geciteerd. Hij vindt het gepast dat het parlement inzage krijgt in de verdeling van de 190 miljoen euro van de onderbenuttingsbuffer. Hij stond daarmee niet alleen.

Het is wat vreemd dat het nu naar de vakministers wordt toegespeeld, wetende dat er volgende week geen commissies meer zijn. In die zin is het vreemd dat we dit niet spontaan krijgen. We moeten hierover straks stemmen en krijgen daar geen inzicht in.

Dit is een nieuwe techniek die voor de eerste keer wordt gebruikt. Het gaat om een blokkering van kredieten, het gaat over gecamoufleerde besparingen, maar men brengt dit onder bij het containerbegrip onderbenutting, en vanaf dan is het mogelijk om die besparingen niet meer te benoemen. Dan is het gemakkelijk. Onderbenutting wordt zo een vluchtheuvel voor wat niet mag geweten zijn door het parlement.

Minister Muylers, ik zou willen weten of deze techniek ook in de volgende jaren zal worden gebruikt, ja of neen.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: We waren het in deze discussie eens over het feit dat het een nieuwe naam betreft. Voor de rest is de blokkering van kredieten helemaal niet zo nieuw als hier wordt beweerd.

Mijnheer Van Mechelen, u zegt terecht dat het politiek en technisch is. Maar als het over de technische kwestie gaat, weet u bijzonder goed waar het over gaat. Beleids- en betaal-kredieten, zelfs ordonnanceringskredieten zijn vroeger ook nog herbekeken, zonder dat dat in het parlement aan bod kwam. Het is precies omdat we nu met een besparingsronde bezig zijn, dat we in de onderbenutting een redelijke raming maken. Het blokkeren gaat erover dat we een aantal kredieten heel specifiek gaan opvolgen.

Ik heb er alle begrip voor dat sommige ministers zouden zeggen dat ze daar nu geen details over geven, omdat het over een raming van onderbenutting gaat. In de loop van het jaar zou het kunnen dat andere kredieten moeten worden gebruikt. In het verleden is een totale onderbenutting nog geëindigd op 1,2 miljard euro. Dat was ook niet wat er aan het parlement werd gezegd.

Het enige specifieke is dat we hier in de beleidskredieten die kredieten veel beter gaan opvolgen als ze geblokkeerd zijn. Mijnheer Van Mechelen, u hebt dat in het verleden zelf gedaan, u weet heel goed waarom dat technisch gebeurt.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik sluit me aan bij de heer Crombez. In 2007 hadden we 900 miljoen euro kredieten onderbenutting. Dat wordt maar op het einde van het jaar duidelijk. Dat is zelfs bijna niet te voorspellen midden november, laat staan dat het parlement meegedeeld krijgt waar die zitten, en welk soort onderbenutting wordt gebruikt.

Minister Schauvliege heeft gezegd dat ze een aantal zaken moet betalen en dat ze op het einde van het jaar zal zien welke prioritair zijn, welke ze al dan niet kan uitvoeren. Dat hangt af van het soort dossier, van het soort krediet en van het soort politieke prioriteit. Het gaat over 190 miljoen euro, gespreid over een aantal departementen. Aan elke minister in de loop van november vragen wat ze al dan niet gaan uitgeven, gaat niet.

Ik heb het nooit meegemaakt dat dit nu wordt bekeken als een element van democratische controle. Mijnheer Van Mechelen, ik heb het meegemaakt dat u plots kwam vertellen dat er kasoverschotten van X honderden miljoenen euro waren die u aan de gemeenten ging besteden. We hebben nooit geweten waar die overschotten vandaan kwamen. We hebben in het parlement ook nooit discussie gevoerd over de wijze waarop u die zou besteden. U hebt dat gezegd tijdens een persconferentie in januari bij de toelichting van de eindresultaten. Later is dat in het parlement besproken.

Ik vind dit wat pover van de oppositie. Wat die begroting van 22 à 23 miljard euro betreft, erkent iedereen dat wij eind dit jaar de doelstelling zullen halen. Daar zit nog een element van voorzichtigheid in. Als hier dan bijna wordt gesproken over wanbeleid en een gebrek aan democratische controle, dan heb ik al die jaren blijkbaar niet begrepen wat de rol van het parlement is als het gaat over onderbenutting. U bent dat nu aan het opblazen tot een element van geloofwaardigheid dat totaal niet beantwoordt aan de realiteit. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De heer Erik Tack: Het wordt stilaan duidelijk dat de meerderheid de vraag van de oppositie probeert te veranderen. De oppositie vraagt niet welke kredieten onder de onderbenutting zullen vallen, maar wel hoe de verdeling tussen de verschillende vakministers er zal uitzien. Het antwoord van de regering is dat de vakministers zelf maar moeten antwoorden. Als die verschillende ministers het allemaal weten, ga ik ervan uit dat de minister-president en de minister van Financiën en Begroting het antwoord ook kennen. Tenzij er natuurlijk geen antwoord is en wij maar moeten gissen en tenzij die 190 miljoen euro enkel dient om tot een begrotingstekort van 500 miljoen euro te komen, en men dus geen antwoord heeft en er dus ook geen kan geven.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik ben een beetje ontgoocheld in de verklaring van de voorzitter van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting die ik in een ander leven op een andere manier heb gekend. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Een begroting indienen met een onderbenuttingsbuffer, ik zou het gewoon niet gedurfd hebben in het verleden! Het is de eerste keer dat dit gebeurt in Vlaanderen.

Mijnheer Crombez, het gaat over een onderbenutting en over het ankerprincipe. Ik kan veel vertellen over de vergaderingen tussen Kerstmis en Nieuwjaar, maar ik zal dat voor mezelf houden. Het gaat over een onderbenutting van 456 miljoen euro. Wij stellen daar geen vragen over. Ik vind het alleen, en ik citeer het Rekenhof, een merkwaardige techniek om dat in de begroting in te schrijven.

Het is de regering die zegt dat een onderbenuttingsbuffer van 190 miljoen euro zal worden ingeschreven. Het parlement vraagt over welke kredieten het gaat, maar blijkbaar mogen wij dat niet weten. Mijnheer Van Rompuy, de minister van Financiën en Begroting zei in de commissievergadering, waar toen ook de voorzitter van het parlement aanwezig was, dat de lijst van kredieten die geblokkeerd werden – en daar is voor alle duidelijkheid niets verkeerd aan – voor technisch nazicht voorlag bij de regering. Nu praten we over 4 weken geleden. Het enige wat wij als schamele parlementsleden van de oppositie vragen, is wat de regering vrijdag heeft beslist. Ik dacht toch dat dit onder de openbaarheid van bestuur viel, zeker als het over de begroting gaat. De vraag was dus om die lijst mee te delen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ofwel is onderbenutting het gevolg van zuinig beheer van de openbare financiën. In dat geval heeft men een overschot op het einde van het jaar. Ofwel is het een gevolg van de overschatting van een begrotingskrediet. Dat is dan wat men op het eind van het jaar meevallers noemt, en die stelt men bij.

Ik zetel nu 6 jaar in dit parlement, maar ik ben ook 5 jaar kabinetschef geweest in een andere regering. Het is de eerste keer dat ik meemaak dat onderbenutting als een financiële beleidstechniek wordt gebruikt. (*Opmerkingen*)

Ik heb de heer Van Mechelen gekend in een andere rol. Uit de praktijk heeft men geleerd dat er een gemiddelde onderbenutting was. In dit geval zou men die 450 miljoen euro kunnen beschouwen als normale gevolgen van zuinig beheer. Maar hier wordt een financiële beleidstechniek uitgevoerd. Ik zal u dat bewijzen aan de hand van de cultuurkredieten. De onderbenutting die daar wordt ingesteld, heeft niets te maken met zuinig beheer. Ze heeft alleen te maken met het niet uitvoeren van engagementen die decretaal vastliggen. Dat is geen onderbenutting, dat is een besparing! In dat geval vind ik dat een democratische controle hoogst noodzakelijk is. (*Applaus bij Groen!*)

Minister Philippe Muylers: Ik wil toch ingaan op één punt. Is het al dan niet de eerste keer, en is het al dan niet goed dat men de onderbenutting probeert in te schatten en dat men die ook in de begroting opneemt? De Vlaamse Regering heeft ervoor gekozen om duidelijkheid te creëren. Dat is beter dan op het einde van het jaar plots 1,2 miljard euro, 800 miljoen euro of wat dan ook wel of niet te hebben. Iedereen weet dat er altijd een onderbenutting zal zijn.

De heer Lode Vereeck: Ik herhaal dat er een verschil is tussen de onderbenutting pur sang en de onderbenuttingsbuffer, die eigenlijk een geblokkeerd krediet is. Ik wil heel duidelijk stellen dat de oppositie helemaal niets opblaast. De verbetering waarmee de regering probeert om deze cijfers af te schermen, leidt hoe langer hoe meer tot het vermoeden dat er iets te verbergen is. Als dat niet het geval is, zou ik toch willen vragen om deze cijfers zo snel mogelijk over te maken.

Mijnheer Crombez, mijnheer Van Rompuy, wij willen geen details. Dat heeft de heer Tack daarnet ook gezegd. We willen niet de details van de verschillende ministers, absoluut niet! We willen in grote lijnen per departement weten wat de omvang is van de geblokkeerde kredieten. We weten ondertussen al dat het over 4,4 miljoen euro gaat in de sector Cultuur. We hebben een zwaar vermoeden dat het om 41 miljoen euro gaat bij Openbare Werken en Mobiliteit. We willen gewoon de rest van het lijstje, zonder de zaak te dramatiseren. We willen gewoon gebruik maken van ons controlerecht.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik was wat verrast door de tussenkomst van de voorzitter van de commissie. Hij doet nu alsof we alleen hierover willen discussiëren. Hij weet zeer goed dat we in verschillende sessies gediscussieerd hebben over heel veel zaken van de begroting en de meerjarenraming. Nu zeggen dat we alleen daarover praten, is wat minnetjes.

Als het gaat over de techniek, dan kan men zich aan de ene kant niet op de borst kloppen omdat men de 266 miljoen euro heeft bepaald aan de hand van historische gegevens en dat men dat correct heeft gedaan, en aan de andere kant zeggen dat men over de 190 miljoen niet mag spreken omdat dat normaal is. Als men zegt dat men het op de juiste manier doet, dan blijft men bij die 266 miljoen euro en dan voegt men die 190 miljoen euro er niet aan toe. Het nieuwe bestaat er juist in dat men die 190 miljoen euro aan blokkering onderbrengt onder het begrip ‘onderbenutting’. En dat is onterecht.

De heer Eric Van Rompuy: Ik begrijp de oppositie in deze zaak absoluut niet. Mijnheer Vereeck, u hebt altijd gezegd dat de regering te weinig bespaart. Dat is de kern van uw betoog. Indien LDD het voor het zeggen had, dan zou u een veel spaarzamere begroting opmaken dan nu. Mijnheer Vereeck, als die onderbenutting onderschat is, dan wordt die buffer ingezet. Als dat niet het geval is, dan worden die kredieten vrijgegeven. Dat is een voorzichtigheidsoperatie van de regering. Eigenlijk had ze dat niet moeten doen. Dat ze dat nu zo kenbaar heeft gemaakt, betekent dat ze zich indekt tegen een tegenslag. Ze heeft dan een mogelijkheid over de departementen heen.

Hoe die nivellering dan concreet is, dat kan men niet zeggen want de meeste departementen zullen niet weten waar er nog ergens mogelijkheden zijn of niet op het einde van het jaar. *(Opmerking van de heer Lode Vereeck)*

Hier en daar heeft men misschien wel een getal. Men spreekt over 41 miljoen euro in Openbare Werken. Ik weet niet waar u dat vandaan hebt. Mijnheer Watteeuw, we hebben in de commissie een heel goede bespreking gevoerd over de grote lijnen en onderdelen daarvan. Nu focust u op dit punt. U hebt zelfs geweigerd de begrotingscontrole mee te stemmen. U bent weggelopen omdat u dat zo belangrijk vindt, terwijl het juist een voorzichtigheidsmaatregel van de regering is, zeggende: als het tegenvalt hebben we nog een aantal mogelijkheden. Ik begrijp de oppositie absoluut niet. U zit er totaal naast.

De heer Dirk Van Mechelen: Het is aan de historici om het verleden te beschrijven. We zullen dat aan hen overlaten.

Voorzitter, we hebben in 2004 en 2005 in dit parlement met de regering zware besparings-oefeningen moeten doen. Die hadden één duidelijke ambitie, namelijk beleidsruimte creëren tegen het einde van de legislatuur, namelijk 2007-2008. Dat waren kredieten die we voor heel wat domeinen wilden voorzien. Ik geef maar als voorbeelden de gelijkschakeling van de werkingskosten in het onderwijs en de jobkorting. Dat waren stuk voor stuk beleidsopties

waar we voor gegaan zijn. Op het moment dat die middelen zich voordoen – dan praten we over 2007-2008 – schrijf je vanzelfsprekend de beleidskredieten in voor die maatregelen die zich in een heel aantal gevallen financieel pas valoriseren één of twee jaar nadien. Wanneer je die onderbenutting ook gaat omzetten in beleid – de grootste dommigheid die je kunt begaan als minister van Begroting en als regering –, ben je twee keer dezelfde euro aan het uitgeven. Daar zijn voorbeelden legio van.

Het enige wat wij hebben gedaan, is geld reserveren in het Zorgfonds en in het Toekomstfonds. We hebben met 1 miljard euro Dexia gered, en er was de eenmalige schuldovername van de gemeenten voor 642 miljoen euro. Ethias kreeg 500 miljoen euro met kasoverschotten. Dat waren eenmalige maatregelen waarover we samen hebben beslist maar die geen hypotheek legden omwille van het feit dat recurrente kredieten twee keer werden ingeschreven. Besparen is geen gemakkelijke oefening, dat weet eenieder, maar het is al te gek wat ik vaststel in deze begroting. Ofwel had men die 190 miljoen aan kredieten geschrapt en dan was dat duidelijk. Nu blokkeert men ze. Ik heb daar geen enkel probleem mee dat men dat doet, ik heb het zelf gedaan. Alleen vragen we welke kredieten dat zijn. Voorzitter, het komt u toe hierin te trancheren.

De voorzitter: Minister-president, vraagt u nog het woord? *(Neen)*

Minister Muylers, vraagt u nog het woord? *(Neen)*

Dan blijft de vraag voorlopig onbeantwoord.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Sommige antwoorden roepen wel wat vragen op.

Wat de VMM-gronden betreft, zegt de minister: we volgen een bedrijfseconomische logica. Daar kan ik in meegaan als Aquafin de uitbater is van de zuiveringsstations. Dan denk ik ook dat de cijfers in alle duidelijkheid op tafel moeten komen. Ik zou ook graag de briefwisseling zien tussen de regering en Aquafin met betrekking tot de valorisatie van die gronden en de schattingsverslagen om te weten hoe dat nu juist in elkaar zit en hoe dat bedrag tot stand is gekomen.

Over de roadshows zegt de minister dat het nodig is ons aan te bieden op de financiële markten. Ik heb dat ook noodgedwongen moeten doen. Ik wil in dat verband dan terugkomen op het debat van deze ochtend, namelijk de principiële discussie over wat er met dat KBC-geld zal gebeuren. De heer Vereeck had het daar ook al over. Dan gaat het over die 3,5 miljard euro plus die 1,75 miljard euro. Er kan worden beslist dat geld integraal te gebruiken voor de schuldafbouw in de Vlaamse begroting. Dat was onze uitdrukkelijke vraag bij die meerjarenbegroting. Een deel ervan kan ook worden gebruikt voor schuldafbouw bij de gemeenten. Dan is er ook deels sprake van beleid. Dat heeft echter een enorme impact op de manier waarop we vandaag geld lenen op de financiële markten, op korte, middellange en lange termijn. Normaliter gebeurt dat in overleg met die partners die uiteindelijk een deel moeten terugbetalen. Iedereen weet dat de rentelast van die KBC-lening loodzwaar is. Met mijn bescheiden kennis van de financiële markten stel ik dat dit niet kan worden volgehouden.

Met andere woorden, dit is geen onschuldige vraag. Men gaat niet morgen op de financiële markten 1,1 miljard euro op lange termijn lenen als men verwacht dat KBC binnen een termijn van 2, 3, 5 of 7 jaar zal terugbetalen. Daarom onze vraag: hoe gaat u op die financiële markten?

Minister, wat die ESR 8-verrichtingen betreft, blijven we even bezorgd. We weten dat het Instituut voor de Nationale Rekeningen die momenteel heel sterk wikt en weegt. Het enige dat we in de commissie hebben gevraagd, is dat u nu eens een correcte toelichting geeft van

wat u hoe wilt doen, zodat het parlement ook een risicoschatting kan maken met betrekking tot de herkwalificatie van deze projecten.

U stelt dat de economische parameters in een meerjarenbegroting een moeilijke oefening zijn. U baseert zich op de cijfers van het Federaal Planbureau van december 2009 en de economische parameters van 12 februari 2010. Dat klopt. Dat hebben we in het verleden ook altijd gedaan, maar er is één groot verschil. Bij al die begrotingen werkten we met conjunctuur- en indexprovisies, zodat we binnen die begroting een aantal buffers hadden die ons wat soelaas zouden bieden als de parameters zouden tegenvallen. U zegt dat we ons geen zorgen moeten maken: de ratings zijn goed, namelijk Aaa bij Moody's en AA+ bij Standard & Poor's. Die zijn inderdaad goed, en daar is ook hard voor gewerkt. Heel mijn betoog van deze ochtend kwam erop neer dat u ervoor moet zorgen dat die goed blijven. Dat is net de bekommernis van de Open Vld-fractie.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, wij delen de zorg die de heer Van Mechelen deze voormiddag en avond heeft geuit. Wij willen absoluut dat die ratings goed zitten en dat we die kunnen behouden. Dat is een belangrijke verantwoordelijkheid van deze Vlaamse Regering. Dat wordt zonder enig probleem ook van zeer nabij gevolgd door oppositie en meerderheid. U bent daar terecht bezorgd over. We zullen er alles aan doen om die ratings te houden.

Minister Muyters heeft al verwezen naar KBC. Mijnheer Van Mechelen, u hebt zelf die onderhandelingen met KBC meegemaakt en die contracten ook ondertekend. Wat minister Muyters heeft gezegd, is zeer belangrijk: bij terugbetaling zullen we dat geld gebruiken voor schuldafbouw. Wat de meerwaarde en andere elementen betreft, moeten we echter eerst weten wanneer dat zal gebeuren. Dat is immers nog niet uitgemaakt. Wat u dus vraagt, is zeer eigenaardig. U vraagt dat we dat al zouden opnemen in onze meerjarenbegroting en dat we daar meer duidelijkheid over zouden geven. Het valt echter perfect te bepleiten dat we eerst zekerheid moeten hebben over de vraag in welk jaar en voor welk bedrag KBC geld zal geven bovenop de terugbetaling van de lening, alvorens dat geld te besteden. Dat lijkt me een heel zinvolle houding, en die houding nemen we ook aan. We zijn daar zeer voorzichtig mee, want als ik alles op een rijtje zet, is dat geld al vijfmaal uitgegeven, terwijl we het nog niet hebben gekregen.

Mijnheer Van Mechelen, u weet zeer goed dat de KBC en ook andere banken een heel traject hebben afgelegd met de Europese Commissie en dat dit traject nu wordt uitgevoerd. Hopelijk komt dit nu allemaal goed. Bij KBC zijn de aandelen alvast positief gequoteerd. Ik hoop dat dit zo blijft en dat dit ook bij de anderen zo zal zijn. Maar hierin moet met een grote voorzichtigheid worden gehandeld. En met een grote voorzichtigheid is in die meerjarenbegroting daarop ingegaan. U bent, net zoals andere collega's, zeer goed geplaatst om te weten dat wij zullen consolideren wat moet worden geconsolideerd. Wij zullen met heel veel voorzichtigheid de discussie verder opvolgen en daar de nodige voorzorgen nemen. U weet zeer goed dat wanneer wij moeten consolideren, dat wij dat zullen doen.

U bent daarnet begonnen met een verwijzing naar de internationale context en naar de G20. Ik vind uw verwijzing naar Griekenland er ver over, maar goed, ieder zijn verantwoordelijkheid. Met deze Vlaamse begroting en met wat hier voorligt doen wij een grote inspanning om in 2011 te komen tot een evenwicht. Wij doen zeer grote inspanningen. Ik verwijs naar de besparingsoperatie die de VRT deze week heeft goedgekeurd: 65 miljoen euro. Andere instellingen zullen volgen.

Dat is een heel belangrijke krimpbegroting. Die situatie is totaal anders dan vroeger. Ik zou natuurlijk zeer graag bijkomende reserves aanleggen en meer buffers inbouwen. Maar daartoe is er spijtig genoeg nu geen mogelijkheid. Ik zal er samen met u alles aan doen opdat dit zich in de toekomst kan herhalen, maar nu zitten we in een volledig andere situatie. De regering voert met heel veel zorg besparingen door. Die besparingen worden godzijdank door iedereen gedragen. Dat is effectief goed beleid voeren.

De heer Dirk Van Mechelen: Minister-president, ik wil mijn woorden nu wel twee keer wikken en wegen. Er zijn hier toch wel wat getuigen van de discussies in de commissie Financiën. Wij hebben op één nacht, in 12 uur, 3,5 miljard euro op tafel gelegd voor de KBC. Wij hebben bedongen dat wij een bonus van 50 percent krijgen bij het terugbetalen. Dat is 1,75 miljard euro. Wij hebben, in moeilijke tijden, 500 miljoen euro van onze kasreserves gebruikt om te storten aan Ethias. En wij hebben, op enkele uren tijd, de beslissing genomen om het Toekomstfonds, waarin we samen 1 miljard euro hadden gestort – dat is nog altijd 40 miljard Belgische frank – te gebruiken om Dexia-aandelen te kopen aan de koers u en mij bekend. Dat wil zeggen dat we in de bankencrisis 6,75 miljard euro hebben uitgetrokken.

Het debat in de commissie ging enkel over het feit dat als de financiële participaties die we hebben genomen – en we weten wat de Europese Commissie doet ten aanzien van die banken –, dat als die middelen vrijkomen, wij bijna een soort van politiek engagement zouden nemen om dat maximaal te gebruiken voor schuldherschikking op entiteit 2. Voor Vlaanderen staat de tikker op 6,1 miljard euro. Daar ging het debat over.

Minister-president, ik heb vandaag niet gehoord, niet van uzelf en niet van uw minister van Financiën en Begroting, dat we daarvoor gaan, om die beslissing te nemen, zoals door meerdere collega's van de oppositie vandaag is gezegd. Als je die beslissing wilt nemen, moet je je natuurlijk op een totaal andere manier op de kapitaalmarkten begeven. Dan moet je aan andere tarieven en spreads en voorwaarden lenen. Wij stemmen hier over de begroting, maar daarin krijg je in dit parlement geen inzage. Ik vind dit een probleem voor het Vlaams Parlement.

De voorzitter: Ik wil, ten behoeve van de heer Tack en de heer Strackx, nog even op de toepassing van artikel 58 van het Reglement van het Vlaams Parlement ingaan. We hebben afgetoetst of de verkeersbelasting al dan niet in het programmadecreet moest worden opgenomen. Het Uitgebreid Bureau heeft met eenparigheid van stemmen een beslissing genomen. Dit betekent dat dit ook door de vertegenwoordigers van hun partij in het Uitgebreid Bureau is goedgekeurd.

Tijdens de bespreking van de begroting 2010 hebben we alles wat betrekking had op werk, niet in het programmadecreet opgenomen. Dat moest allemaal in een apart decreet komen. Die beslissing is met eenparigheid van stemmen genomen.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 18-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 18-A/3)*

– *De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2010 – 19-A (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 6

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 19-A/5*)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement van de heren Wienen, Deckmyn en Arckens op de tabel bij artikel 2. (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 19-A/6*)

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik zou dit amendement even willen toelichten. Indien u het niet erg vindt, zal ik dat van op mijn plaats doen. Ik heb namelijk geleerd dat ik mijn inspanningen tijdens hoge ozonconcentraties moet beperken. Ik zal de weg naar de tribune dan ook niet afleggen.

In 1974, twee jaar voor zijn dood, heeft de bekende Franse acteur Jean Gabin een single met de titel ‘Je sais’ uitgebracht. Het opvallendste aan dat nummer is het einde, namelijk de zin “Maintenant je sais qu’on ne sait jamais.”

Ik moet zeggen dat de bespreking van de begrotingscontrole in de commissie voor Media voor complete verbazing heeft gezorgd. We hebben het daar vooral gehad over de knipperlichtprocedure voor de VRT en over het bijkomend bedrag van 9.452.000 euro dat hiervoor wordt uitgetrokken.

De commissieleden hebben, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen, heel wat kritiek op de knipperlichtprocedure geuit. De procedure is niet transparant. Het Vlaams Parlement weet niet hoe dat bedrag tot stand is gekomen. Het betreft hier eigenlijk een blanco cheque aan de VRT.

Wat nog belangrijker is, is het feit dat een lid van de commissie tijdens het debat heeft opgemerkt dat het behoud van de knipperlichtprocedure in de begroting tot een Europese veroordeling zou kunnen leiden. Ten gevolge hiervan heeft een lid van de meerderheid zich tijdens de indicatieve stemming zelfs onthouden. Ik hoop dat hij dit politiek signaal ook bij de hoofdelijke stemming zal geven.

Ik vind het eigenlijk erg dat een lid van de meerderheid tegen zijn eigen meerderheidsbegroting moet stemmen of zich op zijn minst moet onthouden. Ik wil mijn goede vriend de heer Decaluwe dan ook helpen. Om hem die onthouding tijdens de stemming te besparen, heb ik een amendement geschreven om de knipperlichtprocedure uit de begroting te schrappen.

Ondanks alle kritiek die is geuit en ondanks de dreiging van een Europese veroordeling, is dat amendement, tot mijn verbazing, weggestemd. Aangezien we de Vlaamse overheid voor een Europese veroordeling moeten behoeden, ga ik ervan uit dat de overige commissieleden zich bij de stemming allicht hebben vergist. Ze wilden het amendement goedkeuren, maar in een moment van zinsverbijstering hebben ze verkeerd gestemd.

Daarom achtte ik het nuttig om na indiening van het verslag het amendement nog eens in te dienen en te hopen dat men inderdaad gestand doet aan alle tussenkomsten, aan alle opmerkingen en kritieken die er in de loop van het afgelopen jaar zijn geweest over de knipperlichtenprocedure en dat, zoals de Engelsen dikwijls zeggen, “they would put their money where their mouth is”.

De heer Carl Decaluwe: Ik ga nogmaals kort verklaren waarom we dat amendement niet zullen goedkeuren. We hebben ons onthouden in de commissie als signaal en de minister was er ook dankbaar voor dat men inderdaad erkent dat er een probleem van transparantie is. De minister heeft beloofd om tegen de volgende begroting de nodige initiatieven te nemen om die transparantie inzake het knipperlichtenmodel te verhogen.

We zijn nooit tegen het knipperlichtenmodel geweest. We zijn er voorstander van, op voorwaarde dat het transparant wordt. Als het dat niet wordt en als niet kan worden aangetoond wat men met die middelen doet in het kader van de openbare opdracht, dan is er inderdaad een Europees probleem. Maar goed, de minister heeft aangekaart om dat tegen volgend jaar op te lossen.

De reden voor onze onthouding in de commissie was een signaal te geven om dat goed op te volgen. Maar het is niet in verhouding om straks de begrotingscontrole niet goed te keuren. Het is gewoon een signaal, en de minister heeft daar positief op geantwoord.

De heer Wim Wienen: Ik stel natuurlijk vast dat het blijkbaar makkelijk of bon ton is om in de commissie of hier zelfs in de plenaire vergadering sterk uit te halen naar minister Lieten als het gaat over onder meer de knipperlichtenprocedure en de transparantie. De commissie Media vraagt al jaren meer transparantie over de cijfers van de VRT en krijgt die amper. Ik vermoed ook dat er in deze geen beterschap is. Hoe dikwijls hebt u, mijnheer Decaluwe, niet gezegd in de commissie dat Europa over onze schouders meekijkt? Dat leek me een sterk genoeg argument om te zeggen dat we de Vlaamse overheid die beschamende toestand willen besparen om ooit veroordeeld te worden door de Europese Commissie, en dan lijkt het me nuttig en wenselijk om dit amendement goed te keuren. Maar u gaat dat niet te doen.

Ik stel vast dat het gemakkelijk is om wat te roepen, maar dat u natuurlijk iets minder ferm bent in uw gedrag als het op een eindstemming aankomt.

De heer Carl Decaluwe: Ik ga de discussie niet langer voeren dan nodig. Mijnheer Wienen, u moet eens goed luisteren. Als men een duidelijk politiek signaal heeft vanuit de meerderheid en de minister antwoordt dat hij eraan zal werken, wie ben ik dan om de minister niet te geloven? Verder is dezelfde techniek jaren geleden onder toenmalig minister van Media Bourgeois ook toegepast omdat er een Europese klacht dreigde. Toenmalig minister Bourgeois heeft toen het decreet met unanimitieit in dit parlement laten goedkeuren, en dat heeft een serieuze Europese boete voor een deel afgewend.

Dat is jaren terug. Ik hoop dat dezelfde techniek ook loont en dat men inderdaad tegen volgend jaar meer transparantie krijgt. Dat is de bedoeling van het politieke signaal. Voor mij telt het resultaat, en niet een individueel amendement hier of daar.

De heer Bart Caron: Ik kan me daarbij aansluiten. Het is niet omdat we in de oppositie zitten dat we de facto ook het voorstel van de collega's van het Vlaams Belang steunen. Laat dat duidelijk zijn.

We zijn met onze fractie voor het knipperlichtenmodel omdat we vinden dat, als er een duaal financieringsmodel is waarbij de openbare omroep ook middelen uit de samenleving moet halen via reclame waarop een plafond staat en waarbij de middelen naar de Vlaamse overheid moeten worden overgebracht als dat wordt overschreden, er ook een ondergrens moet zijn waaronder dat niet kan. Als de openbare dienstopdracht van de VRT duidelijk beschreven is, kan dat ook voor Europa. Wij kiezen dit model. En als dat niet goed is, mijnheer Wienen, moet u dat vervangen door een verhoogde dotatie. Ik weet niet of u daar voorstander van bent.

De voorzitter: De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 3 tot en met 79 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010

– 508 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 16

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissies aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 508/16)

– *De artikelen 1 tot en met 75 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn

– 417 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

De heer Diependaele, verslaggever, heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, collega's, ik probeer het kort te houden, maar ik denk dat het belangrijk is dat de vergadering wordt ingelicht over zowel de inhoud van het decreet als de besprekingen in de commissie.

In navolging van de vorige Vlaamse Regering wil ook deze Vlaamse Regering werk maken van een volwaardig sociaal handhavingsbeleid. Dit decreet zet daar een eerste stap toe, door het inspectiebeleid te professionaliseren. Er zijn in het verleden ook al andere initiatieven genomen. Voor een kort overzicht daarvan verwijs ik naar het schriftelijke verslag.

Het ontwerp van decreet brengt een achttal wijzigingen aan aan het decreet van 30 april 2004. Ten eerste is er de invoering van de begrippen 'finaliteit' en 'proportionaliteit' voor de inspectiebevoegdheden. Dat is voornamelijk in het belang van de rechtszekerheid en de bescherming van de rechtsonderhorigen. Finaliteit komt erop neer dat de inspectiebevoegdheden alleen gebruikt kunnen worden voor het toezicht op de naleving van de wetgeving waarmee men belast is. De proportionaliteit slaat erop dat de aangewende middelen in verhouding moeten staan tot de ernst van de overtreding.

Ten tweede worden er enkele procedureregels opgenomen voor het verhoor van personen. Een derde punt is het voorzien in de mogelijkheid om toegang te krijgen tot de bewoonde lokalen wanneer de gecontroleerde er uitdrukkelijk om verzoekt of zijn toestemming verleent. Vroeger was dat enkel met een visitatiebevel. Dat blijft nu natuurlijk wel bestaan, maar het wordt aangevuld met de twee genoemde mogelijkheden.

Een vierde punt betreft de aanpassing van de inspectiebevoegdheden met betrekking tot opsporing en onderzoek, het kopiëren, de inbeslagname en de verzegeling van informatiedragers. Daar is in de commissie ook over gedebatteerd. Ik zal daar straks een overzicht van geven. Tot nu toe was er een dubbel juridisch kader. Enerzijds was er het algemene kader van het decreet van 30 april 2004, dat nu wordt aangepast. Anderzijds was er, met betrekking tot migratie, de Arbeidsinspectiewet van 16 november 1972. Die is in 2006 door de federale overheid aangepast. Het gevolg daarvan was dat inspecteurs een ruimere bevoegdheid hadden in het kader van de Arbeidsinspectiewet met betrekking tot de controle, het onderzoek, opsporing en dergelijke meer van de informatiedragers. Het probleem daarbij is dat men op voorhand niet altijd weet in welk juridisch kader men werkt. Daarom wordt dat rechtgezet in dit ontwerp van decreet: er wordt genivelleerd naar boven toe, namelijk naar het niveau van de Arbeidsinspectiewet.

Een vijfde punt is de decretale verankering van de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de ambtenaren van de cel Administratieve Geldboeten. Zij moeten zich ook onthouden als ze op de een of andere manier betrokken partij zijn. Ten zesde wordt de termijn voor het openbaar ministerie om al dan niet strafvervolgning in te stellen, verlengd. Een zevende punt is de invoering van het zwijgrecht en non-incriminatierecht, u allen bekend. Daar is ook tijdens de bespreking een en ander over gezegd. Ik kom daar straks op terug. Ten achtste is er een actualisatie van het Inspectiedecreet inzake de terminologie Beter Bestuurlijk Beleid en het toepassingsgebied.

Ik probeer de bespreking schematisch weer te geven. Iedereen was het erover eens dat de Vlaamse overheid zelf handhavingsinstrumenten in handen heeft om haar eigen beleid te controleren.

Open Vld uitte enkele opmerkingen bij monde van mevrouw Peeters. Ze vroeg of er nog zaken moesten worden geregeld door de aanneming, door de federale overheid van het sociaal strafwetboek. Ze vroeg hoe de minister de samenwerking met de federale overheid ziet. Hij antwoordde dat de koning dat nog niet ondertekend heeft en dat we zullen moeten wachten op de nieuwe federale regering.

Mevrouw Peeters stelde verder vast dat de adviezen van de Raad van State en van de SERV niet volledig werden gevolgd. De minister heeft aan de SERV als antwoord een brief gestuurd met een omstandige uitleg over de redenen waarom bepaalde punten niet werden overgenomen. Die brief zat in bijlage bij het verslag.

De SERV had in de eerste plaats opmerkingen over de leesbaarheid van het ontwerp van decreet. Er wordt verwezen naar artikel 2, dat een opsomming geeft van tekstwijzigingen. Dat is een beetje eigen aan elk wijzigingsdecreet, maar die opmerking werd dus gemaakt.

De SERV wou een omschrijving van de proportionaliteit opnemen in het ontwerp van decreet zelf, en niet enkel in de memorie van toelichting.

De SERV merkt op dat de inspectie zelf regels kan opstellen over de manier waarop de inspectie kan optreden. De SERV en mevrouw Peeters vonden dat die regels openbaar moeten zijn.

Er waren nog vragen over de ondertekening van het proces-verbaal dat wordt geschrapt en over het toezenden van de tekst van het verhoor binnen de maand aan de ondervraagde. Dat was minder belangrijk.

Er waren nog belangrijke opmerkingen van de Raad van State en de SERV. Ze vragen zich af of de bepalingen inzake de controle van woningen wel compatibel zijn met de grondwettelijke bepalingen inzake de onschendbaarheid van de woning. Mevrouw Peeters wou daar duidelijkheid over. Ik kom straks bij het antwoord van de minister.

Mevrouw Peeters heeft vervolgens nog opmerkingen over de informatiedragers. De Raad van State vraagt zich af of de inbeslagname niet als drukingsmiddel zal worden gebruikt. De

minister heeft geantwoord dat men nu in beroep kan gaan, vroeger bestond dat niet. Er is dus wel degelijk rechterlijke controle. Dat kon mevrouw Peeters echter niet overtuigen.

De heer Van Malderen heeft de rechtszekerheid voor zowel de inspecteurs als voor de gecontroleerden onderstreept. Hij heeft mevrouw Peeters daarin tegengesproken. Er staat wel degelijk in de memorie van toelichting waar het voorontwerp is aangepast aan het advies van de Raad van State. Het was inderdaad moeilijker te zien waar de opmerkingen de SERV werden opgenomen. Zoals gezegd werd dat toegevoegd bij het verslag. De SERV gaf overigens een meer algemene appreciatie en deed niet direct concrete voorstellen tot tekstwijziging.

De heer Janssens liet verstaan dat zijn fractie zich blijft verzetten tegen de filosofie van het decreet van 8 mei 2002 en de gevolgen die dit aanpassingsdecreet er zou op hebben, houdende een evenredige participatie op de arbeidsmarkt. De minister antwoordde dat inzake de opmerkingen van de Raad van State zeker niet over één nacht ijs werd gegaan. De bepalingen werden ook afgetoetst aan de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Ik kom daar nog op terug.

De minister wees erop dat op het vlak van het zwijgrecht en het non-incriminatierecht er een duidelijk onderscheid is volgens de soort van informatiedrager. Er zijn informatiedragers die de werkgever verplicht is om bij te houden, bijvoorbeeld met gegevens voor de sociale zekerheid. De inspecteur kan die zelf opsporen, onderzoeken en eventueel in beslag nemen. Als een werkgever of een uitzendkantoor daar niet aan meewerkt, dan kan men inderdaad vervolgen wegens verhindering van toezicht. Daarnaast zijn er nog andere informatiedragers die niet door de wet zijn opgelegd, zoals bijvoorbeeld een boekje waar de ‘zwarte’ overuren in staan. Daarvoor kan geen vervolging wegens verhindering van toezicht worden ingesteld. Hier werkt het zwijgrecht en het non-incriminatierecht ten volle. Dit is in overeenstemming met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Die stelt dat het zwijgrecht ten volle geldt voor wat niet onder de wettelijke bevoegdheden van de inspecteur valt. De minister heeft er bijkomend op gewezen dat er in de realiteit weinig vervolgingen zijn wegens verhindering van toezicht. Als ze al gebeuren, is dat voornamelijk bij migratie en illegale detacheringen.

Mevrouw Ceysens merkte als commissievoorzitter op dat het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement erop aandringt om bij elk ontwerp van decreet een reguleringsimpactanalyse te doen. De minister heeft erop gewezen dat dat in dit geval niet nodig was, omdat het gaat over zelfregulering van de eigen diensten, waarbij dat uitgeklaard was.

Het ontwerp van decreet is ten slotte aangenomen met 8 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, collega's, ik dank de verslaggever voor zijn beknopte, maar toch duidelijke bloemlezing uit het verslag over de bespreking in de commissie.

Uiteraard was onze fractie ook voorstander van de professionalisering van het inspectiebeleid via onder meer meer controles, meer efficiëntie en meer effectiviteit. We hebben inderdaad voorbehoud gemaakt bij het toepassingsgebied van het decreet omdat het ook impact heeft op het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, zoals opgenomen in artikel 2, ten negende, van het oorspronkelijke Inspectiedecreet van 30 april 2004. Mijn fractie heeft zich daar in de vorige legislatuur tegen verzet. Zonder het volledige debat te willen overdoen, komt het er voor ons op neer dat bij aanwervingsprocedures vooral moet worden gekeken naar de essentiële competenties die iemand nodig heeft voor het goed uitvoeren van de job. De hoofdpdracht van het bedrijf bestaat erin om de juiste man of vrouw op de juiste plaats te krijgen zonder daarbij rekening te moeten houden met streefcijfers, quota en dergelijke meer.

Ik wil toch ook nog even verwijzen naar een advies van de SERV waarin een pertinente bemerking wordt gemaakt over de leesbaarheid van het decreet en dat letterlijk stelt: “De leesbaarheid van het ter advies voorliggend ontwerp van decreet laat fel te wensen over en voldoet niet aan de normen die de Vlaamse Regering zichzelf oplegde”. Ik meen dat dit toch wel een belangrijke opmerking is van de SERV die een les voor de regering moet zijn om hier in de toekomst wel degelijk rekening mee te houden.

Verder werd met enkele andere terechte adviezen van de SERV evenmin rekening gehouden.

Om al die redenen zullen wij ons straks bij de stemming onthouden.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, achtbare collega's, minister, ik denk dat we het er met zijn allen over eens zijn dat we op een meer doeltreffende manier moeten inspecteren, in twee richtingen. We moeten natuurlijk zien dat we het zwartwerk maximaal beperken – volledig terugdringen is natuurlijk een utopie –, maar tegelijkertijd moeten we er ook voor zorgen dat de werkzoekenden die onterecht genieten van een werkloosheidsuitkering, eveneens worden opgespoord zodat we daar paal en perk aan kunnen stellen.

Waar we toch helemaal niet consequent zijn in dit ontwerp van decreet, is dat waar we er de mond van vol hebben dat we moeten afslanken als overheid, zeker ook op Vlaams niveau – dat hebben we hier al meermaals in deze plenaire zittingen naar voren gebracht – we toch zien dat de Vlaamse Regering in dezen niet de tering naar de nering zet en dat dit gepaard gaat, en dat wordt niet vermeld door de rapporteur, met een aanwerving van 17 voltijdse inspecteurs.

Welnu, de heel terechte vraag rijst of het niet wenselijk is om, als men een dergelijk initiatief neemt om een terecht betere werking van het hele sociale werkgelegenheidsbeleid te voeren, te bekijken wat de mogelijkheden zijn om medewerkers, ambtenaren, te verschuiven vanuit andere diensten die misschien die mogelijkheid hebben door overbemanningsproblemen of door de invoering van een efficiëntieverbetering daar. Op die manier moeten er geen bijkomende ambtenaren komen, maar kan met het bestaande ambtenarenarsenaal de klus worden geklaard.

De heer Diependaele gaat er nogal licht over, maar ik vind dat we in dezen ook moeten kijken naar de toegang tot het bewoonde lokaal. De interpretatie die hieraan gegeven wordt, ligt toch wel enigszins anders, althans zo begrijpen wij dat op basis van de stukken en van de bespreking die gevoerd werd. Uiteindelijk is het zo dat in Vlaanderen en in België de privacy op alle vlakken maximaal gegarandeerd wordt. Zo moet men bijvoorbeeld indien men door een persoon wordt gestalkt, bergen verzetten om het nummer te verkrijgen van de stalker. In dezen zal het niet langer nodig zijn om, zoals vandaag, een machtiging van de rechter in de politierechtbank te krijgen, maar kan de sociaalrechtelijk inspecteur toegang krijgen tot de bewoonde lokalen, wat dus duidelijk een vermindering, een terugschroeven van de privacy is. Voor ons is het niet aanvaardbaar dat we de privacy op dat vlak gaan schenden. De privacy komt in gevaar.

Een ander punt gaat over de opsporing, het onderzoek, het kopiëren en de inbeslagname van de informatiedragers. Als er achteraf een delict blijkt te zijn, is iedereen het eens dat het terecht was. Maar vaak moet men zich de vraag stellen of de inbeslagname en het meenemen van alle mogelijke informatiedragers wel de juiste oplossing is. Zeker wanneer we spreken over kleine of middelgrote ondernemingen, verlamt dat de ondernemingen en kan dat tot een faillissement leiden. Dat was een laatste punt waarop wij denken dat dit ontwerp van decreet niet tegemoetkomt aan de problemen.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, die toegang tot bewoonde lokalen is op uitdrukkelijk verzoek van de gecontroleerde of met zijn toestemming. Ik wil u uitnodigen om

in het vervolg de bespreking in de commissie bij te wonen. Dan kunnen we op uw opmerkingen ook dieper ingaan.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Sabbe, de heer Diependaele heeft gelijk dat het op uitdrukkelijk verzoek is van de betrokkene of mits toestemming van de betrokkene. Die toestemming moet schriftelijk en voorafgaand gegeven worden. Dat werpt een ander licht op wat u naar voren brengt.

Het drukingsmiddel is uitdrukkelijk besproken in de commissie. Wat wij hier voorstellen, is nieuw, namelijk dat er een beroep mogelijk is.

De heer Ivan Sabbe: Het heeft geen zin om telkens naar de commissie te verwijzen. Wij zijn met een beperkt aantal parlementariërs en heel wat commissies zijn overlappend. Men moet zich niet verbergen achter de discussie in de commissie. Er is ook een discussie in de plenaire zitting.

We hebben een verschillende lezing van het ontwerp van decreet. Vandaag heeft de sociaalrechtelijke inspecteur geen toegang tot de bewoonde lokalen tenzij mits machtiging door de rechter in de politierechtbank. Dat is nu veranderd. Nu krijgt hij toegang zonder dat er voorafgaand een machtiging werd verleend, wanneer de betrokkene dat uitdrukkelijk verzoekt of zijn toestemming verleent.

In de omstandigheden waarin dat zich afspeelt en waarbij er een bepaalde druk kan worden uitgeoefend op degene die wordt ondervraagd, vind ik dat we beter bij het oude waren gebleven, namelijk de machtiging door de rechter in de politierechtbank. Toch wel, minister, dat is een betere vrijwaring van de rechten van de betrokkene. Dit zit ook in de sfeer van de kmo's. Die mensen beschikken niet over alle informatie. Wat er was, was beter dan wat er nu komt.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, het lot van uw partij is hartverscheurend, maar de commissie is er voor de inhoudelijke bespreking en u was er niet.

De inspecteur gaat zowel op zoek naar elementen à charge als à decharge. Daarom kan de betrokkene zelf vragen, om zijn onschuld te bewijzen, om de inspectie in zijn bewoonde lokalen toe te laten. Ik kan me echt niet voorstellen wat daar mis mee is.

Minister Philippe Muyters: Er staat heel duidelijk dat de toelating voorafgaand en schriftelijk moet zijn. Men heeft de kans om zich te informeren.

De heer Ivan Sabbe: Ik stel vast dat we in veel nieuwe zaken die we hier lanceren geen rekening houden met de geest van wat we hier bespreken, namelijk minder en efficiënte overheid. Hier gaan we naar zeventien extra aanwervingen, terwijl we zouden moeten putten uit het bestaande arsenaal.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 417/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 16 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en het Sultanaat Oman, anderzijds, inzake de bevordering en de wederzijdse bescherming van investeringen, ondertekend in Masqat op 16 december 2008 – 510 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Pehlivan, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Ik breng hier verslag uit samen met het verslag over het ontwerp van decreet dat de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) met de staat Qatar heeft ondertekend omdat ze samen zijn behandeld.

In de commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking werden op 15 juni 2010 de ontwerpen van instemmingdecreten met de investeringbeschermingverdragen tussen de BLEU en respectievelijk het sultanaat Oman en de staat Qatar besproken en goedgekeurd. Er hebben verschillende leden van de commissie het woord gevoerd na de inleidende uiteenzetting van de minister-president.

De heer Roegiers vond het een goede zaak dat beide verdragen die respectievelijk dateren van 2007 en 2008, al ter goedkeuring aan het Vlaams Parlement werden voorgebracht. Te vaak duurt het jaren, zelfs decennia, vooraleer verdragen door de regering bij het parlement worden ingediend. Daarnaast bracht hij in herinnering dat deze commissie onder de vorige legislatuur een werkbezoek heeft gebracht aan Oman en de Verenigde Arabische Emiraten. Hij heeft toen persoonlijk kunnen vaststellen dat Oman in volle ontwikkeling is. Bijgevolg is deze BLEU-investeringbeschermingovereenkomst, in tegenstelling tot sommige andere BLEU-overeenkomsten met landen waar niet of nauwelijks sprake is van enige betekenisvolle economische activiteit, volledig op zijn plaats.

Zoals de Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen concludeerde en ook in het Vlaams regeerakkoord is opgenomen, was de door de minister-president aangehaalde aandacht voor milieu- en arbeidsvoorwaarden bij deze BLEU-akkoorden volkomen terecht. De initiële terughoudendheid van Oman om hiermee in te stemmen, duidde volgens de spreker allicht op de gevoelige aard van deze elementen. Hij pleitte er dan ook voor dat de Vlaamse Regering en ook dit Vlaams Parlement erop zouden toezien dat deze clausules ook effectief worden nageleefd.

Mevrouw Moerman vond het een goede zaak dat sinds de inwerkingtreding van het verdrag van Lissabon, de bevoegdheid voor het afsluiten van investeringsovereenkomsten verschoven is naar het Europese niveau. De Europese Unie zou het in principe gemakkelijker moeten hebben om bijkomende clausules te laten opnemen in de verdragen die zij afsluit.

Daarenboven moest worden vastgesteld dat men in de context van de BLEU eerder geneigd is om bijkomende clausules op te nemen in akkoorden met kleinere landen dan in akkoorden met economische of politieke zwaargewichten.

Ten slotte sloot de heer Hendrickx zich ten volle aan bij de door de eerdere sprekers geformuleerde zorg inzake milieu- en arbeidsvoorwaarden. Hij opperde de bedenking dat Vlaanderen met deze BLEU-akkoorden mogelijks enigszins kan toezien op het democratische gehalte van zijn partnerland. In de meeste staten van het Arabisch schiereiland zijn de in het Westen gebruikte democratische spelregels nog verre van gemeengoed.

Tot slot werden beide ontwerpen van decreet unaniem met 9 stemmen aangenomen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 510/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Staat Qatar inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Doha op 6 november 2007

– 511 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Pehlivan, verslaggever, heeft daarnet al uitgebreid verslag uitgebracht.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 511/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XX

– 526 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Deckx, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, minister, collega's, het ontwerp van decreet is aan een extensieve bespreking onderworpen. Het verslag is dan ook uitgebreid. Ik zal proberen om het in verkorte vorm weer te geven. In elk geval zal ik straks moeten verwijzen naar dat verslag. De minister gaf tijdens de bespreking in de commissie aan dat het decreet tot doel heeft om een aantal technische correcties aan bestaande niveau- en themadecreten aan te brengen. Hij stelde dat het decreet een goede werking van het schooljaar 2010-2011 beoogt, alsook het verschaffen van rechtszekerheid aan de onderwijswereld over een aantal decretale bepalingen en de verlenging van een reeks lopende projecten.

Zoals met de vorige verzameldecreten het geval was, bevat het ontwerp aanvullingen aan de bestaande niveaudecreten en de bestaande themadecreten. Vervolgens besprak de minister de

belangrijkste thema's die aan bod kwamen. Het hoofdstuk basisonderwijs bevat vooral technische correcties. In het secundair onderwijs, zo stelde de minister, wordt in de mogelijkheid voorzien om een tweede onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers te organiseren, maar enkel voor 2010-2011, waarna een evaluatie volgt. Het is de bedoeling een aantal jongeren een tweede jaar taalonderricht te geven, opdat ze nadien over betere slaagkansen beschikken.

Verder wordt de mogelijkheid gecreëerd om leerlingen individueel vrij te stellen van bepaalde studieonderdelen. De vrijgekomen tijd kan worden ingevuld met programma-onderdelen die worden uitgediept, of met remediëring. Leerlingen kunnen zo een efficiëntere tijdsbesteding op school realiseren, wat hun motivatie ten goede kan komen. De minister gaf ook aan een rechtsgrond te voorzien voor investeringen in didactische uitrusting van technische en beroepsgerichte opleidingen.

Met betrekking tot het volwassenenonderwijs stelde de minister dat heel wat artikelen te maken hebben met de samenwerking over NT2 tussen centra voor volwassenenonderwijs en centra voor basiseducatie. Het afsprakenkader inzake NT2 van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 voorziet in een specifieke verdeling van de cursisten. Intussen ontstonden er wachtlijsten, zodat cursisten soms lange tijd moeten wachten voor ze met Nederlandse taallessen kunnen starten. Het afsprakenkader zal nu erin voorzien dat een centrum voor volwassenenonderwijs het aanbod basiseducatie organiseert of omgekeerd. Deze ingreep zou het probleem moeten oplossen.

Ook worden er praktische aanpassingen aan het CLB-decreet en een aantal correcties aan en actualisering van het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap doorgevoerd. Belangrijk is hierbij dat de behandelingstermijn van onvolledige dossiers wordt ingekort, van 2 tot 1 jaar. Met betrekking tot de rechtspositie van het onderwijspersoneel worden via het ontwerp van decreet onder meer een aantal technische en praktische wijzigingen aan de taalvereisten van het onderwijspersoneel aangebracht.

Ten slotte zijn er aantal bepalingen die gelden voor diverse onderwijsniveaus. Zo wordt o.a. de periode voor het experimenteren om de wachtrijen bij inschrijving in school verlengd met één schooljaar.

Tijdens de algemene bespreking gaven mevrouw Martens en mevrouw Vanderpoorten opmerkingen over de laattijdige indiening van het ontwerp van decreet. Ook de heer De Meyer kon zich scharen achter de kritische opmerkingen. De minister antwoordde dat het ontwerp van decreet werd ingediend op 7 mei en dat hij bijgevolg slechts 1 week te laat was, als gevolg van grondig overleg. Hij gaf aan dat hij de uitdaging aangaat en dat hij de betrokken medewerkers van de administratie al de opdracht heeft gegeven om het OD XXI voor te bereiden. Onder voorbehoud van goedkeuring in de plenaire zitting heeft de minister de scholen al voorgelicht. Dit wil zeggen dat de scholen voor het einde van het schooljaar op de hoogte zijn, en volgens de minister is dat al een stap voorwaarts.

Mevrouw Vanderpoorten stelde dat onderwijsdecreten geen schoonheidsprijs verdienen. Ze haalde aan dat hoewel er in de memorie van toelichting staat dat het vooral om technische ingrepen gaat, er toch ook inhoudelijke wijzigingen plaatsvonden. Achter veel wijzigingen kan de Open-Vldfractie zich scharen. Over de verwijzingen naar de in opmaak zijnde niveaudecreten wenste ze echter meer uitleg te krijgen bij de artikelsgewijze bespreking, vooral over de stand van zaken.

Ik zal kort de belangrijkste opmerkingen overlopen die werden gemaakt tijdens de artikels-gewijze bespreking en bij de ingediende amendementen. Een eerste amendement van de meerderheidspartijen richt een mogelijke taalproef voor kleuters in. Mevrouw Vanderpoorten stelde zich vragen bij de praktische uitwerking van dit amendement. Mevrouw Meuleman stelde zich vragen bij de proef zelf. Mevrouw Helsen gaf aan dat het amendement tegemoetkomt aan de knelpunten die bleken uit vorige besprekingen over de taalproef.

De scholen en de CLB's hebben een samenwerkingsovereenkomst en kunnen in dat kader perfect afspreken wie het best geplaatst is om de taalproef af te nemen. De school neemt immers ook al proeven voor de schoolrijpheid af en kan dat ook doen met de taalproef. Voor een aantal leerlingen met complexere problemen is het wenselijker dat het CLB de proef afneemt en eventueel nagaat of er bijkomende onderzoeken nodig zijn om de ontwikkeling van het kind alle kansen te geven. Mevrouw Celis sloot zich bij mevrouw Helsen aan.

Minister Smet voegde daaraan toe dat de proef door de Vlaamse Regering is bepaald en dat er geen discussie over de proef als dusdanig kan zijn: de discussie kan enkel gaan over wie ze afneemt. Er kunnen nu afspraken per school worden gemaakt. Mevrouw Vanderpoorten wees erop dat de proef geen eensgezindheid maar veel vragen oproept. De heer Van Dijck beaamde dat er heel wat vragen zijn gesteld over de inhoud van de taaltoets en dat op alle vragen duidelijke antwoorden zijn gekomen.

Het amendement ging over de capaciteitsproblematiek. Zowel de voorzitter van de commissie als de heer De Meyer verwezen naar de commissiebesprekingen. De heer De Meyer gaf aan dat het amendement het mogelijk maakt om bijkomende scholen in het basisonderwijs in te richten en zo de capaciteit in stedelijke gebieden uit te breiden. Het betreft geen ongebreidelde uitbreiding: in gemeenten met een hoge bevolkingsdichtheid van meer dan 1.500 inwoners per vierkante kilometer wordt de huidige minimumafstand van 2 kilometer verlaagd naar 250 meter. Daarnaast komt er in stedelijke gebieden de mogelijkheid om de lestijden te hertellen.

Mevrouw Deckx wenste de minister, zijn kabinet en de administratie proficiat voor deze oplossing op korte termijn. Er zal in september een plaatsje zijn voor alle kinderen, zoals de minister beloofde. Ook mevrouw Celis vond dat er goed werk is geleverd en stelde dat een evaluatiemogelijkheid het systeem vervolledigt.

Mevrouw Deckx stelde een amendement voor dat gaat over de verklaring op eer over de thuistaal. Dit systeem is op dit ogenblik niet sluitend. Om daaraan tegemoet te komen, worden andere bewijsmogelijkheden ingevoerd.

Mevrouw De Knop vroeg zich af waarom het voorstel van de heer Gatz om te werken met een onweerlegbaar vermoeden niet in aanmerking kwam. Ze stelde dat de scholen meer verantwoordelijkheid moeten krijgen. Minister Smet antwoordde dat de scholen niet vragen om het oordeel aan hen over te laten. Zij wensen deze druk niet en willen een sluitende bewijsregeling.

De heer Delva bevestigde dat men heeft gezocht naar een systeem dat door de scholen wordt gesteund.

Mevrouw Michiels vond de bijsturing van de verklaring op eer goed, maar stelde zich vragen bij de bewijsmogelijkheid dat vader of moeder 9 jaar als regelmatige leerling onderwijs heeft gevolgd in het Nederlandstalig lager en secundair onderwijs. Zij vroeg zich af op welke manier deze maatregel garandeert dat de betrokkene voldoende Nederlands kent.

De heer Van Dijck wees haar op de realiteit van mensen die zonder diploma uit het onderwijs stappen.

De heer Bouckaert vond het voorstel van de heer Gatz interessant. Hij erkende dat het voorstel van de heer Gatz zwakker was dan het voorliggende amendement. Hij vroeg zich af of men wel degelijk alle directeurs heeft bevraagd. Minister Smet bevestigde dat zijn contacten met directeurs en sociale partners duidelijk maakte dat iedereen objectivering wenst.

Een volgend amendement van de meerderheid betrof de experimenteermogelijkheid voor de aanmelding in lager en secundair onderwijs. Het amendement verlengt de periode waarin de experimenteermogelijkheid kan worden doorgevoerd en bakent het kader beter af.

Mevrouw Meuleman begreep niet waarom men vasthoudt aan chronologie als ordeningscriterium. Ook bij het criterium afstand tot de werkplaats had ze vragen. Ze vroeg zich af of dat niet tot gevolg zou hebben dat kinderen van pendelaars uit de stadsrand de Brusselse kinderen verdringen.

Mevrouw Michiels wilde weten of nieuwe experimenten mogelijk blijven of dat enkel de bestaande kunnen worden verscherpt. De minister bevestigde dat nieuwe experimenten mogelijk zijn.

Mevrouw Pehlivan vroeg om een en ander duidelijk te stellen en rekening te houden met het feit dat het aanmeldingssysteem in onder andere Gent wel goed heeft gewerkt. Zij drong erop aan dat heel het systeem goed wordt geëvalueerd.

Mevrouw De Knop vond dat de voorgestelde regeling vooruitloopt op de evaluatie van de aanmeldingsprocedure, ook al heeft zij begrip voor de wens om chaos te vermijden tijdens het volgende schooljaar. Minister Smet legde uit dat het gaat om een verlenging met een jaar, waarna de grote aangekondigde evaluatie volgt. In afwachting vindt al enige aanscherping plaats op grond van wat de LOP-experts in het departement zeggen. Wie nu nog niet op die manier werkt, kan dat in de toekomst wel, ook als er geen LOP is, bevestigde hij. Maar als er gekozen wordt voor dat ordeningsprincipe, moet men tegelijk beide criteria hanteren, dus de afstand tot woonplaats en werkplek.

Voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is het een goede zaak, meent de minister, dat ook Nederlandstalige ouders van buiten de stad hun kinderen in de Brusselse scholen inschrijven. Maar uiteraard moet de schoolbevolking gemengd blijven.

De minister heeft wel begrip voor het probleem in Gent. Hoe dan ook komt er volgend jaar een grote en grondige evaluatie.

Voor het overige verwijs ik graag naar het uitgebreid verslag. Het geamendeerde ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XX werd aangenomen met acht stemmen voor bij vijf onthoudingen. (*Applaus*)

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, bij de regeling van de werkzaamheden hebben we afgesproken om een half uur te pauzeren. Dat is trouwens belangrijk vanuit het oogpunt van de volksgezondheid. Ik stel voor dat we de avondvergadering beginnen om 18.50 uur in plaats van om 19 uur. We pauzeren nu een half uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.20 uur.*

■

